

norsk FILATELISTISK TIDSSKRIFT

TIDSSKRIFT
FOR FRIMERKESAMLERE
UTGITT AV NORSK FILATELISTFORBUND

REDAKTØR: JARLE O. STENSDAL
Redaksjonens adresse:
Postboks 46 — Høvik

NR. 1

JANUAR 1945

4. ÅRG.

Godt år!

*Hver samler ifra land og strand
vi hilse vil hverandre
det gjelder ikke hva du kan
no er du lik de andre.*

*Godt år vi ønsker
lykke til
må hobbyen gi deg det du vil.*

*Hver samler ifra fjern og nær
kom sammen skal vi knytte
et bånd om hobbyen vi har kjær,
kom med fra hus og hytte.*

*Godt år vi ønsker
hver især
som samler alt — litt hist og her.*

*Om mørke skyer dukker opp
så ta det bare rolig.*

*Vi inn i «riket» gjør et hopp,
og se, tenk hvor utrolig.*

*Godt år vi ønsker
og husk på
at bak om skyen er himlen blå!*

*Vær optimist for hver en dag
vårt motto det skal være:
«For hobbyen slår vi jo et slag.»
Vi sammen alt kan bære.*

*Godt år
hver samlerkamerat
vi vet vi finner deg parat.*

*Må året 1945
la fredsklokkene kime.
Vi har et håp — som aldri dør
den kommer nok — vår time.
Godt år vi ønsker
hver en venn
husk engang blir det lyst igjen!*

Sigmund Wehler.

Nye krone- merker

Vi bringer her en illustrasjon av tegningen til de nye norske kronemerker. 1½ krone verdien utkommer i nærmeste framtid og de øvrige verdier 1, 2 og 5 følger etter. Det nye merke er en betydelig forbedring av den no kurserende type. Selve tegningen vilde etter vår mening ha vunnet betraktelig i enkelhet og kraft hvis ordet «post» var blitt sløyfet. Både ordets stilling og bokstavens størrelse virker distraherende på helhetsinntrykket.

Det er hermed første gang at Postverket offentliggjør illustrasjon av et merke før det er kommet i salg og vi er Postverket meget forbunden fordi det har hevet det tidligere forbud.

Grosserer Oscar Kræpelien IN MEMORIAM

Våre svenske filatelistbrødre er på et eneste år rammet av tre hårde slag, som også berører oss meget sterkt: dr. phil. Ernst Ljungström, Stockholm, døde 27. desember 1943, høsten 1944

døde lärovärksadjunkten Aug. Vilke, Lund, og no er det kommet melding om at grosserer Oscar Kræpelien gikk bort den 13. desember 1944.

Grosserer Kræpelien begynte sin filatelistiske løpebane allerede som gutt. 17 år gammel stiftet han Norrköpings Filatelistklub. I 1890 kom han inn i Sveriges Filatelist-Förening, hvor han i årene 1907—1909 var bibliotekar og i 1909—1937 leder av byttevirksomheten. Han ble valgt til foreningens formann i 1912, under en meget vanskelig periode, og ble stående i denne stillingen til 1944, med unntak av årene 1925 og 1926 — altså i hele 30 år. Bare de som selv har sittet i spissen for en stor filatelistorganisasjon vil helt ut kunde forstå hvilken sum av arbeid, oppgivelse av privatliv, personlige økonomiske ofre, men også hvilke gleder, en slik enorm prestasjon innebærer. I løpet av disse 30 år skapte faktisk grosserer Kræpelien den noværende Sveriges Filatelist-Förening. Gjennom et så langt tidsrom er det uunngåelig at det kommer opp saker som vekker strid, men Kræpelien hadde en uvurderlig evne til å forsone de stridende parter. Det var bare en ting som tellet for ham: filateliens fremme gjennom foreningens trivsel. Han var en fast og bestemt leder, men uten de skarpe kanter som vekker motstand. Andres meninger respekterte han. Over alt var han vel anskrevet, og avholdt av alle som kjente ham. Han uttrykte seg med letthet både muntlig og skriftlig, hadde en glimrende hukommelse, var i besittelse av stor klokskap, og forstod å velge dyktige medarbeidere. Det stod stor respekt av den tettbygde mannen med den militære holdningen og det bestemte ansiktet. Han besøkte jevnlig foreningens mange lokalavdelinger utover landet, og bistod alle med gode råd. Hans gode humør og trofasthet i vennskap bragte ham over mange skjær som møter en mann i en så utsatt stilling, og skapte en lun og hyggelig stemning hvor han var til stede. Det er betegnende at han var kjent av alle svenske filatelister som «Kræpis». Hvilken posisjon han inntok fikk han et utvetydig bevis for — ikke bare fra svensk side, men fra hele Norden — da han fylte 70 år den 7. februar 1944, og samtidig trådte tilbake som formann i Sveriges Filatelist-Förening.

Grosserer Kræpelien var æresformann i foreningens Stockholms- og Norköpingsavdelinger, æresmedlem av Halmstadavdelingen og av Svenska Frimärksbytesföreningen, fellow i The Royal Philatelic Society, London, m. m.

Foruten sitt store organisasjonsarbeid fant grosserer Kræpelien også tid til personlig å dyrke sine frimerker. Han var generalsamler av hele verden og specialsamler på en rekke europeiske land. Bl. a. hadde han en stor stempelsamling.

Oscar Kræpelien ble medlem av Oslo Filatelist-Klub i 1916, utnevnt til kommandør av klubbens orden «Det Gyldne Posthorn» i 1921 og til storkors i 1941. Han innehadde også klubbens hederstegn i sølv for 25 års medlemskap. Ved mange anledninger har han besøkt klubben, seiest representerte han sin forening ved klubbens 50 års jubileum for 8 år siden. Han vant mange personlige venner innen klubben, og har gjentatte ganger, også i de siste år, vist at han var en trofast venn av norsk filateli.

De norske filatelister senker sine faner i ærbødighet for grosserer Oscar Kræpelien, og lyser fred over hans minne. *Viggo Dunér.*

Barbermester H. S. Anker-Iversen

døde den 22. desember etter lengere tids sykkelighet, vel 60 år gammel. Anker-Iversen som var dansk, var født i Kolding, og hadde vært bosatt i Norge i ca. 40 år, derav den meste tid i Kristiansand.

Han var en av stifterne av Kristiansands Filatelistklubb, var dens første formann, og utførte et godt arbeid for klubben i dens første vanskelige år, og var et interessert medlem helt til det siste, til sykdommen hindret ham i å komme til møtene.

Begravelsen fant sted fra Oddernes vakre gamle kirke der var fylt av en skare av hans venner og bekjente, og det var en høytidelig stund. Kisten var dekket av det danske og norske flag, og ble båret ut av filatelistvenner til tonene av «Der er et yndigt land».

Vi vil savne Anker-Iversen i Kristiansands Filatelistklubb, og vil alltid minnes hans store interesse for klubben, og hans lyse gode humør. Fred med hans minne.

H. G. H.

ABR. ODFJELL

Ny norsk redaktør av NORDISK F.T.

I følge meddelelse fra Nordisk Filatelist Forbund er skipsreder *Abr. Odfjell*, Minde pr. Bergen, valgt som norsk redaktør for Nordisk F.T. fra 1. januar d. å. Hr. Odfjell behøver ikke noen nærmere presentasjon for dette blads lesere, som alle kjenner ham som den grundige og allsidige filatelist og av hvis kunnskaper vi har nydt godt gjennom en lang rekke artikler. Vi gratulerer Nordisk Filatelist Forbund og Nordisk F.T. med dette valg og vi er sikre på at vi ganske snart vil få se de heldige resultater av det. Vi håper at hr. Odfjell vil fortsette med å yte sine bidrag også til vårt tidsskrift og at der vil utvikle seg et samarbeid til gagn for begge tidsskrifter og dermed for filatelien i hele Norden.

NORSK
FILATELISTFORBUND
1931

Meddelelser fra FORBUNDET:

Autoriserte frimerkehandlere

Ved beslutning av Norsk Filatelistforbunds styre er følgende frimerkehandlere meddelt Forbundets autorisasjon:

1. Odvar Johs. Witzøe, disponent for Frimerkekompaniet, Oslo.
2. Anton Holmboe, Oslo.
3. Alf Eide, Oslo.
4. Carl Bratt, Moss.
5. Ragnar Breda Sørensen, Drammen.
6. Sverre Øyen, Trondheim.
7. Kaare Peersen, Kristiansand S.
8. Gerh. Mæland, Bergens Frimerkeforretning, Bergen.
9. Bernt C. Middelthon, disponent for Bernt C. Middelthon A/S, Stavanger, med filial Oslo Frimerkeforretning, Oslo.
10. Bjørn Melbye, disponent for Bjørn Melbye & Co., Oslo.
11. Peder Jensen, Skien.
12. H. Kvande Petersen, Kristiansund N.
13. Finn Arnesen, Oslo.
14. Tom L'Orsa, disponent for Norsk Radio-Service, Oslo.
15. Karl I. Martinussen, Ålesund.

Det er i de siste dager kommet en rekke søknader til, hvorav flere sikkert vil bli innvilget, men de har enno ikke passert alle styremedlemmer. Så snart de er innvilget vil de bli offentliggjort.

Skal denne autorisasjon føre til et resultat som vi alle ønsker må Forbundets medlemmer slutte opp om saken. Styret vil rette en inn-trengende appell til alle medlemmer av Norsk Filatelistforbund om å støtte saken ved å holde seg til de handlere som er meddelt Forbundets autorisasjon når det gjelder kjøp og salg av frimerker.

Oslo, 14. januar 1945.

NORSK FILATELISTFORBUND,
Per Gellein.

*

Ny Forbundsklubb

Ved enstemmig styrebeslutning er Lillesand Filatelistklubb opptatt i Norsk Filatelistforbund. Klubben har for tiden 14 medlemmer og dens formann er herredskasserer Olav Dahl, Vestre Moland pr. Lillesand.

Oslo, 14. januar 1945.

NORSK FILATELISTFORBUND,
Per Gellein.

Bidrag til studiet av 20 mm-utgaven

10 øre, plate IV

REKONSTRUERTE ARK

Av JOHS. JELLESTAD

I Norsk F.T. nr. 6—7/1942 skrev jeg om «Brevkortklisjéer i frimerketrykningen».

Jeg søkte her å påvise bruken av brevortklisjéer som utgangspunkt («originalstempel») for tilvirkningen av 10 øre merkene plate IV. Likedan belyste jeg bruken av brevortklisjéer som reserver under reparasjon av trykkplatene.

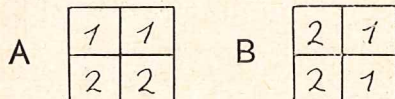
Siden dengang har jeg, ved hjelp av striper og par, sent meg fra mange interesserte Norgesamlere, greid å fullføre rekonstruksjonen av de to trykkplater à 100 stempler, som hører til denne plate IV.

„Originalstemplene”.

To klisjéer fra en avsluttet brevorttrykning ble avformet i en plastisk masse bestående av voks og asfalt. Over disse avforminger (i alt fire) ble der tatt galvanoplastiske fellinger i kobber. De to «originalklisjéene» hadde graveringsstype 1 og 2 i det lille verdissiffer, og en fikk således fire klisjéer av hver type som 2nen originaler.

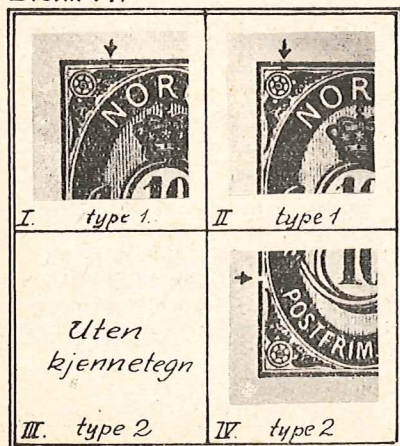
2nen originalene.

De otte kobberfellingene ble så satt sammen til to 4-blokker, og ved 25 fellinger over disse fikk en nok stempler til to trykkplater à 100. Jeg kaller disse 4-blokkene fellingsblokk A og B. De inneholdt graveringsstypene 1 og 2 i følgende orden:

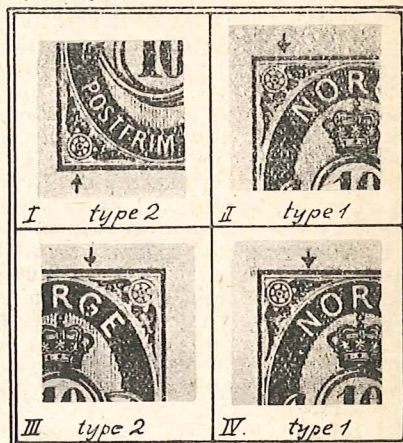

Hver av disse otte klisjéene har sitt karakteristiske kjennetegn — sin fellingsfeil eller fellingsstype:

Blokk A.

Blokk B.

Fellingsstypene A I—A IV og B I—B IV.

Under de ca. 25 fellinger over blokk A og B som en trengte for å skaffe 200 stempler plus reserver oppstod der en mengde platefeil. Ved hjelp av disse konstante kjennetegn (se plansjer) har jeg kunnet rekonstruere de to trykkplatene som jeg kaller «venstre ark» og «høyre ark».

Enkelte platevarianter har jeg ikke kunnet plassere i arkene. Det kan være primære eller sekundære klisjéer som er blitt utskiftet eller er kommet til etter reparasjon. Jeg har manglet par eller striper som kan bevise hvor disse merkene har sittet i arket. En del varianter er av slik art at de ikke med rimelighet kan tegnes av. Slike nevner jeg i listen over platefeil. Endelig fins enkelte merker som kan plasseres i arket bare ved hjelp av par eller striper.

Arkene (Trykkplatene).

Det viste seg at fellingsblokkene A og B var vilkårlig fordelt i arkene:

Venstre ark.

Høyre ark.

B	B	B	A	A	A	B	B	B	A
A	B	B	B	A	A	B	B	B	A
A	A	B	A	A	A	A	A	B	A
B	B	B	A	B	B	A	A	B	B
B	B	B	A	A	B	A	A	A	A

11 A-blokker.

14 B-blokker.

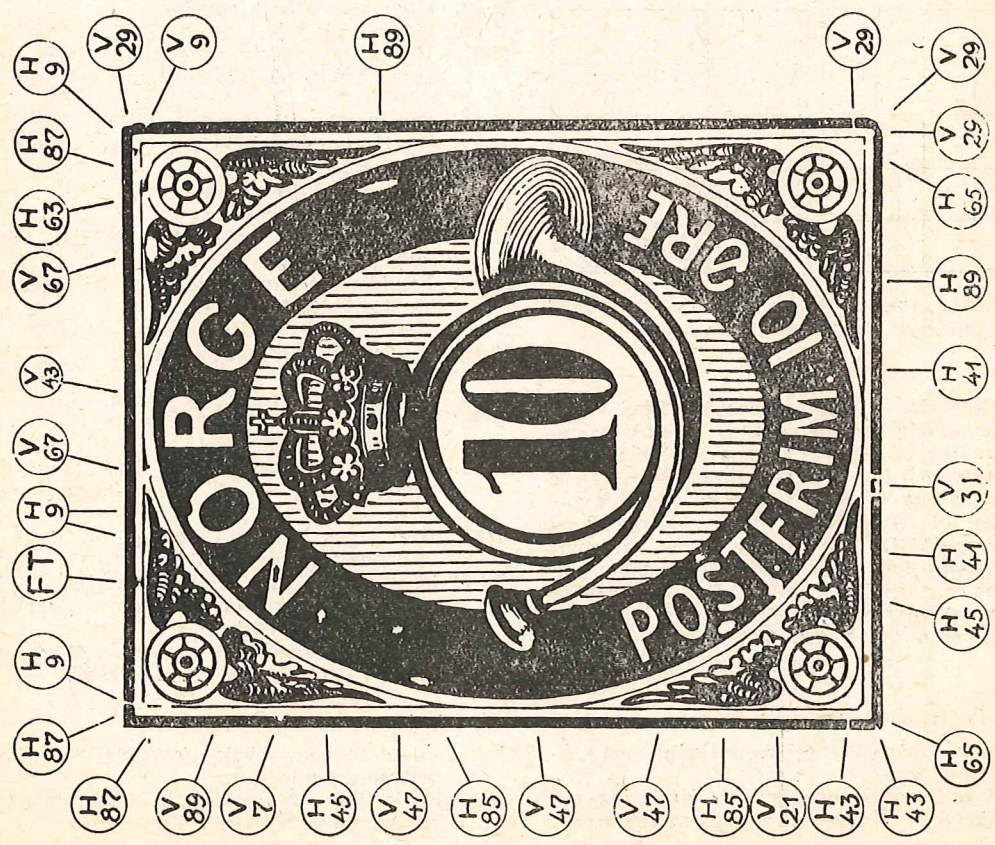
13 A-blokker.

12 B-blokker.

Fellingstype A II

Fellingstype A I

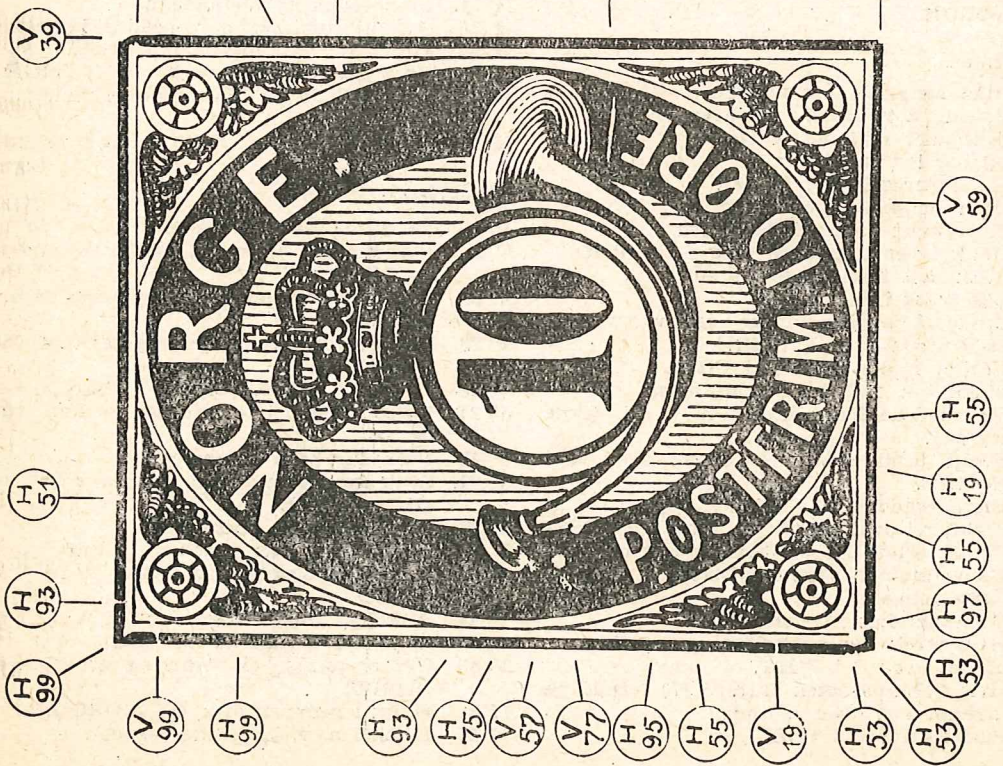
Fellingstype A IV

H 32 V 100 V 78 H 100 V 78 H 12 FT H 94 H 56 H 56 H 56

V 39 H 55 H 31 H 11 V 97

Fellingstype A III

H 51 H 93 H 99 V 99 H 99 H 93 H 75 V 57 V 77 H 95 H 55 V 19 H 53 H 53

V 59 H 55 H 19 H 55 H 97 H 53

- V 22. Brudd på indrerammen ved nedgående ving.
 V 30. Hakk i ø. v. hj.
 V 42. Hvite flekker i ovalfeltet, inne i G, etter G og etter E i NORGE. Svak «FT».
 V 44. (Ikke tegnet.) Såvidt synlig brudd og hakk i høyrrammen ved ø. h. hj.
 V 48. Uten særskilte kjennetegn.
 V 50. Hvitt punkt foran N.
 V 68. Hvitt punkt i 0 i lille 10. Hvitt triangel i ovalfeltet over sjallstykket og hvitt felt i sjallstykket.
 V 88. Uten særskilte kjennetegn.
 V 90. E i NORGE har avkuttet hj.
 H 2. (Ikke tegnet.) Ø. h. hj. litt rundet.
 H 10. (Ikke tegnet.) Brudd på øvrerammen ved begge hj. Ø. h. hj. meget rundet.
 H 22. Svak «skyggeflekk» i ovalfeltet under E i NORGE.
 H 30. Uten særskilte kjennetegn.
 H 42. Hvite punkter i ovalfeltet ved tuten.
 H 44. N. v. hj. har avrundning og to brudd.
 H 46. Hakk i tuten og hvit strek under S i POST.
 H 50. Uten særskilte kjennetegn.
 H 64. (Ikke tegnet.) Lite brudd på indre ramme til h. for n. v. hj.
 H 66. Liknende brudd. Fargestrek i ø. h. hj.
 H 84. Brudd og hakk i rammen ved ø. h. hj. To brudd i rammen ved n. h. hj. To svake brudd i hjulringen samme sted.
 H 86. Uten særskilte kjennetegn.
 H 88. Småhakk i n. v. hj., brudd på hjulringen i ø. h. hj. (kfr. H 63). Ikke tegnet.
 H 90. Hvit flekk i O i NORGE. Farget vedheng på det store 1-tall. Stort brudd på nedre ramme.
 Foruten de nevnte A II-varianter er tegnet en uplasert som har hvit flekk over G i NORGE.

A-III-varianter:

- V 17. Uten særskilte kjennetegn.
 V 19. Brudd på v. ramme nede ved hjulet.
 V 31. Sekundær stilling (A I).
 V 39. Skader i ø. h. hj.
 V 51. Sekundær stilling (B III).
 V 53. Uten særskilte kjennetegn.
 V 57. Stort hvitt punkt under tuten.
 V 59. Hakk i venstregående ving nede til h.
 V 77. Svak hvit flekk under tuten.
 V 97. Lite hakk i n. h. hj.
 V 99. Brudd på begge rammene vest for ø. v. hjul.
 H 11. Hvit strek etter E i ØRE.
 H 19. Farget midtstrek i F i FRIM.
 H 31. Hakk i h. nedgående vingspiss.
 H 39. To rundede hakk inne i n. v. hj. (ikke tegnet).
 H 51. Svakt brudd på øvrerammen over N i NORGE.
 H 53. Flere skader i n. v. hj.
 H 55. Flekker i ovalfeltet etter T og F i POST-FRIM, etter E i NORGE og i O i POST.
 H 59. Underrammen skrått avkuttet i n. v. hj. (ikke tegnet).
 H 73. Uten særskilt kjennetegn.
 H 75. Hvit strek fra ovalfeltet og inn i post-hornet over P i POST.
 H 93. Hvit flekk på tuten (kfr. V 47), brudd på øvrerammen over v. hjul.
 H 95. Punkt etter P i POST.

- H 97. Brudd på undrerammen ved n. v. hj.
 H 99. Hakk inne i ø. v. hj. Hvitt vedheng på toppen av N i NORGE.

A IV-varianter:

- V 18. (Ikke tegnet.) Lite brudd på indre ramme under n. h. hjul.
 V 20. N. h. hj. utfylt (avrundet) innvendig med farge (ikke tegnet).
 V 32. Svak indreramme over ø. h. hjul (ikke tegnet).
 V 40. Brudd på indre hjulring, hakk og brudd i rammens ø. h. hj. (ikke tegnet).
 V 52. «Det hvite hjørne».
 V 54. Fortynnet ytterramme og fortykket indreramme ut for E i ØRE.
 V 58. Underrammen litt avtynnet ved n. h. hj. (ikke tegnet).
 V 60. Hvitt punkt etter G i NORGE.
 V 78. Hvit strek foran N, avkuttet n. h. hj., hvit flekk i h. oppgående ving.
 V 98. Lite brudd på indrerammen, hakk i ytterrammen opp til h. for ø. h. hjul.
 V 100. To brudd på indrerammen i ø. v. hj. Brudd på h. ytterramme ved ø. h. hj.
 H 12. Hvitt punkt under tuten og i ovalfeltet over sjallstykket. Stort hakk i rammen ved h. nedgående vingspiss.
 H 20. Fargeflekk mellom rammene under F i FRIM.
 H 32. Rundt «utklipp» av ø. v. hj.
 H 40. Uten særskilte kjennetegn.
 H 52. Svakt hvitt punkt foran R i NORGE.
 H 54. N. v. hj. «løst» (ved hakk på begge sider).
 H 56. Hvite flekker i POST: i O, bak S og over T.
 H 60. Lite åpent hakk i h. ramme ved nedgående vingspiss.
 H 74. Uten særskilte kjennetegn.
 H 76. Ø. h. hj. rundet og har brudd (ikke tegnet).
 H 94. Fortykket stamme på P i POST.
 H 96. Uklart hvitt punkt under E i NORGE.
 H 98. Langt brudd på indrerammen under n. h. hjul.
 H 100. «Grop» i ø. h. hj., hvitt punkt over tuten.
- #### B I-varianter:
- V 1. (Primær) POST, (sjelden).
 V 1. (Sekundær) Uten særskilte kjennetegn. (A III)
 V 3. Indrerammen har «fylt» hj. nede til h.
 V 5. «Kule i G».
 V 23. Hakk i rammen ut for sjallstykket (ikke tegnet).
 V 25. «Knekket plate» (Cracked Plate).
 V 27. Hvitt punkt i ovalfeltet mellom tuten og N.
 V 45. Uten særskilte kjennetegn.
 V 61. Svak krumning av rammen over ø. h. hjul (ikke tegnet).
 V 63. Uten særskilte kjennetegn.
 V 65. Hakk i rammen under n. h. hjul.
 V 69. Hakk i underrammen ved n. v. hj. (ikke tegnet).
 V 81. Brudd på indrerammen ut for n. v. hjul.
 V 83. Stort hvit punkt ut for tuten.
 V 85. Uklare punkt, et foran og et etter R i NORGE.
 H 3. Hakk i rammen over O i NORGE.
 H 5. Hakk i n. v. hj. (ikke tegnet).

- H 7. Brudd på rammen på begge sider av ø. h. hj.
 H 23. Liten bøyning i hjulringen i ø. h. hj.
 H 25. Hakk og brudd på rammen ut for ø. v. hjul.
 H 27. Uklart punkt etter E i NORGE. Brudd på indrerammen ut for ø. h. hjul.
 H 47. Hakk i øvrerammen ved ø. v. hj., svakt brudd i v. ramme ut for ø. v. hjul. Brudd på indrerammen i ø. v. hj.
 H 61. (Primær) «Ringdannet» n. v. hj. Hvite flekker: foran T i POST, i store 10, over M i FRIM, over sjallstykket, etter E i NORGE og ut for tuten.
 H 61. (Sekundær) G i NORGE med *bare 1 rød strek* (B III).
 H 67. Svakt hvitt punkt under M. Stort hvitt punkt over tuten.
 H 69. Fire hvite punkter omkring og i O i NORGE.
 H 81. Uten særskilte kjennetegn.

B II-varianter (varianter som ikke er nummererte er uplaserte:

- V 2. (Delvis tegnet.) Syv hvite flekker i ovalfeltet: foran P, foran og i NORGE.
 V 4. Brudd på hjulringen i ø. v. hjul.
 V 6. Fargestrek forbinder ytre og indre ramme i ø. h. hj.
 V 24. Grop inne i ø. h. hj. Punkt over S i POST. Hvit flekk på h. ving nede.
 V 26. Små punkter i O og ved R i NORGE.
 V 28. Punkt foran N og etter P.
 V 46. Hakk i rammen ved n. v. hj.
 V 62. N. v. hj. avskrådd og med lite hakk.
 V 64. Ingen særskilte kjennetegn.
 V 66. Hakk i øvrerammen og brudd på h. indreramme ved ø. h. hj.
 V 68. Sekundær, B II i en A-blokk. Svake flekker i 10 og foran tuten.
 V 70. Liten grop inne i n. v. hj.
 V 82. Som regel brudd på indrerammen i ø. h. hj. Brudd på samme ved n. h. hjul og under høyre ving nede.
 V 84. Punkt etter G i NORGE.
 V 86. Fem hvite streker i ovalfeltet. Til dels utydelige.
 H 4. Uten særskilte kjennetegn.
 H 6. Hvit grop i høyrerammen.
 H 8. Venstrerammen fortynnet ved ø. v. hj.
 H 24. Uten særskilte kjennetegn.
 H 26. (Ikke tegnet.) Svakt brudd på indrerammen ved n. v. hjul.
 H 28. Uten særskilte kjennetegn.
 H 48. Flere små brudd på v. indreramme ved ø. v. hj. Brudd på øvre ramme ved ø. h. hj.
 H 62. Punkter i ovalfeltet på v. side.
 H 68. Svakt hakk i n. v. hj. (ikke tegnet).
 H 70. Venstrerammen skadet og har brudd ved hjulet i n. v. hj. Samme hj. lite hakk i underrammen. Punkt foran P.
 H 82. Uten særskilte kjennetegn.

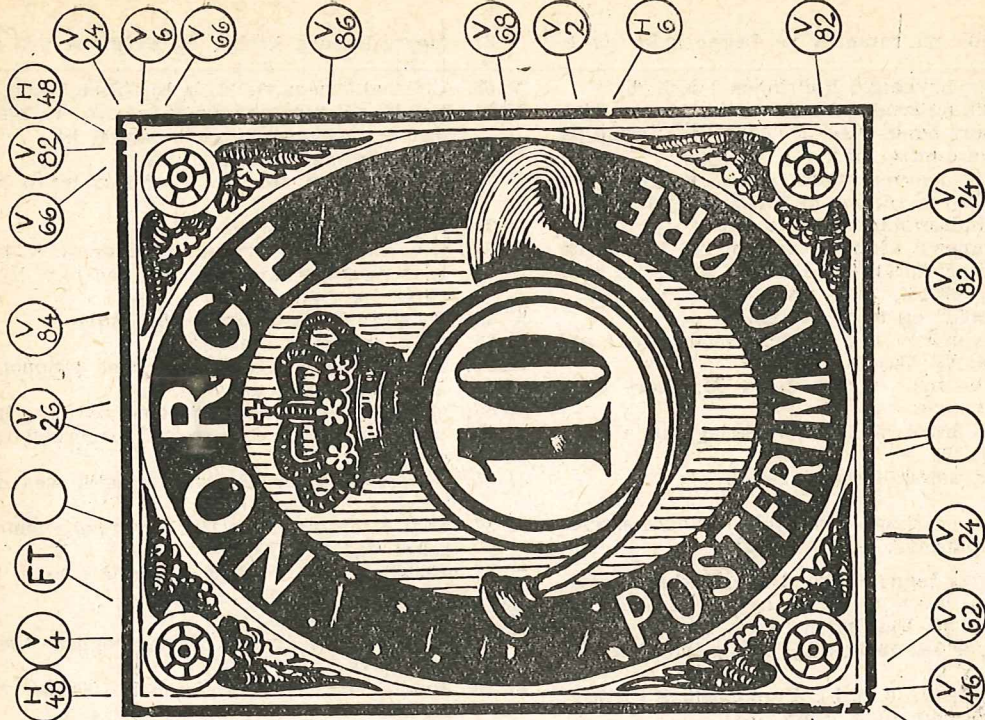
B III-varianter:

- V 11. Hvit flekk i kronen.
 V 13. Brudd på bunnlinjene vest for kronen.
 V 15. Lang farget forbindelse mellom ovalrammen og overfeltet på v. side.
 V 33. Stor hvit flekk foran N.
 V 35. Små feil i ø. v. hjul og brudd på venstrerammen samme sted. Brudd på øvrerammen over ø. h. hjul.

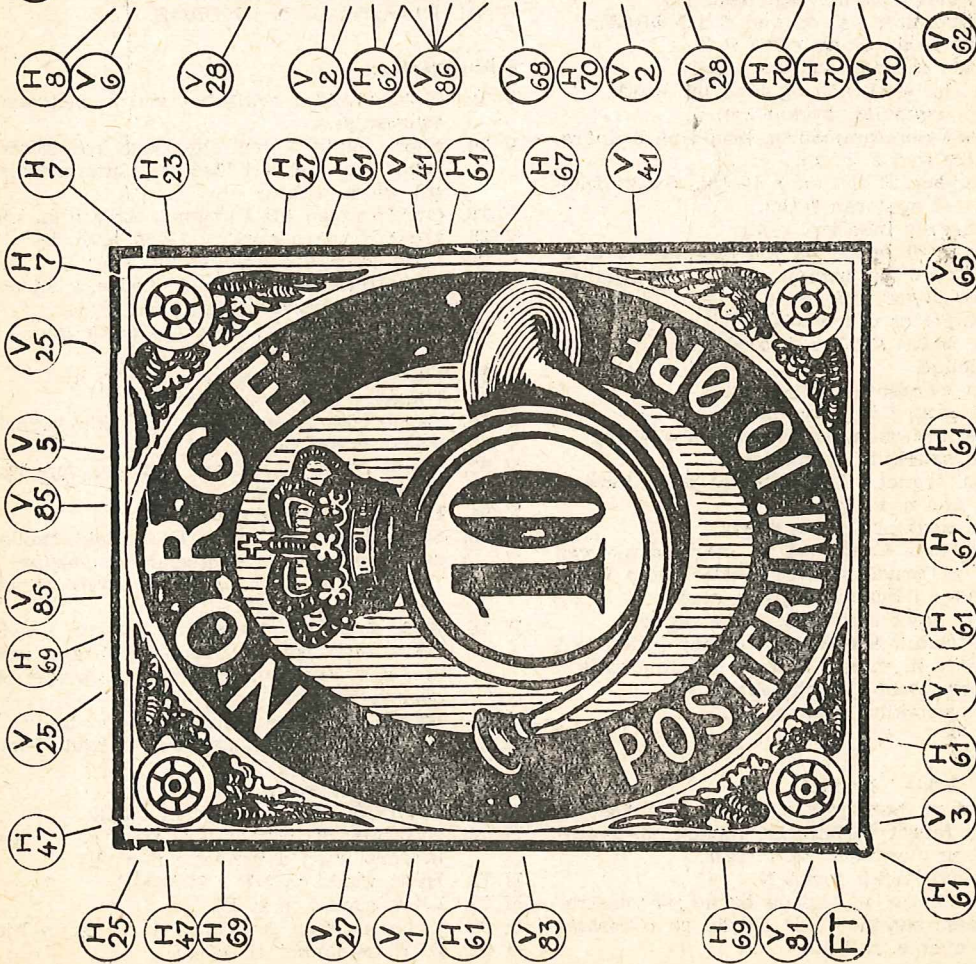
- V 37. Høyrerammen krokert og avtynnet ved n. h. hj.
 V 55. Lite hakk nede ved n. h. hj. (ikke tegnet).
 V 71. Brudd på venstrerammen ved n. v. hjul. For øvrig skader i alle de andre hj.
 V 73. Ingen særskilte kjennetegn.
 V 75. Indrerammen har lite brudd under n. v. hjul (ikke tegnet).
 V 79. Uten kjennetegn.
 V 91. Øvrerammen har uklart hakk ved ø. v. hj. Indrerammen har lite brudd ved n. v. hjul (ikke tegnet).
 V 93. To store hvite flekker utfor tuten.
 V 95. Uten særskilte kjennetegn.
 H 13. Fargestrekene i G går ikke helt gjennom.
 H 15. Stort hakk ved n. v. hj.
 H 17. Øvrerammen nesten avknepet ved ø. v. hj.
 H 33. Indrerammen og hjulringen har brudd (n. v. hj.).
 H 35. Venstrerammen har svakt hakk ved n. v. hj.
 H 37. Hvit strek med fargeflekker under i bunnfeltet ved Ø i ØRE.
 H 57. Brudd på ytre og indre ramme over ø. v. hjul og i n. v. hj.
 H 71. Uten kjennetegn.
 H 77. Hvitt punkt under tuten (tegnen, men uten pil).
 H 79. Punkt som H 77, og foran P. Hakk i v. ramme.
 H 91. Klumpfot på N i NORGE.

B IV-varianter:

- V 12. Hvitt punkt i ovalfeltet ved h. nedgående vingespiss.
 V 14. Hvitt punkt i ovalfeltet vest for kronen. Som regel skrått hakk i høyrerammen øst for n. h. hjul.
 V 16. Øvrerammen litt fortynnet over ø. h. hjul.
 V 34. Høyrerammen avskrådd ved n. h. hj.
 V 36. Uten særskilte kjennetegn.
 V 38. V. indreramme har brudd ved ø. v. hj. Avskrådd høyreramme som nr. V 34.
 V 56. Hakk i n. v. hj., flere småhakk inne i n. h. hj. (ikke tegnet).
 V 72. Hakk i underrammen ved n. v. hj.
 V 74. Uklart punkt over tuten.
 V 76. Fargeflekk foran store 1-tall (ikke tegnet).
 V 80. Stort uklart punkt ved tuten.
 V 92. Åpent hakk i v. ramme vest for øvre hjul, ikke alltid synlig.
 V 94. Uten særskilte kjennetegn.
 V 96. Svak strek over tuten. Fargeflekk mellom rammene ved h. nedgående vingespiss.
 H 14. Bøyning på indre og hakk i ytre ramme over GE i NORGE.
 H 16. Hvit strek fra bunnfeltet og inn i ovalfeltet over tuten. Brudd på begge rammer s. v. for n. v. hjul. Brudd på rammen over ø. h. hjul.
 H 18. Brudd på begge rammer i ø. v. hjørne.
 H 34. Brudd på rammen under n. v. hjul. Flekk etter T i POST.
 H 36. Uten kjennetegn.
 H 38. O i POST fylt av en hvit flekk.
 H 58. Øvrerammen har hakk over ø. v. hjul. Indrerammen avrundet i n. v. hj.
 H 72. Hvitt punkt ved R i NORGE.
 H 78. Liten grop i n. v. hj.
 H 80. Underrammen fortynnet under n. v. hjul.
 H 92. ØRE omdannet til «ØRB».

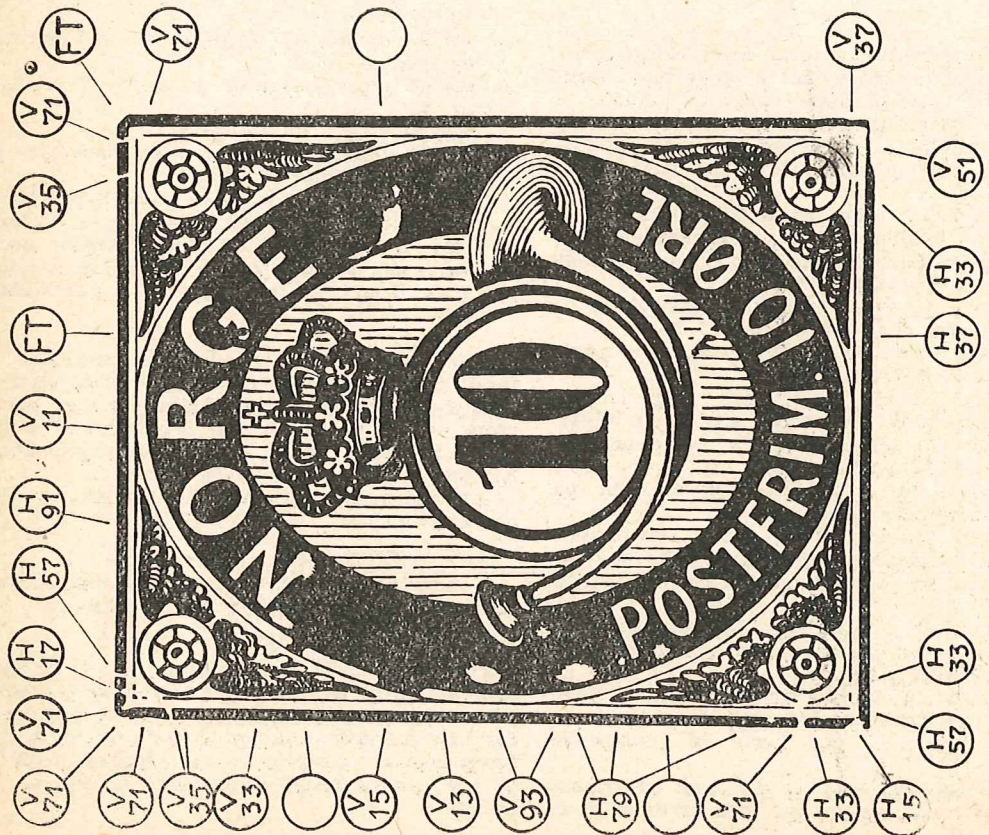
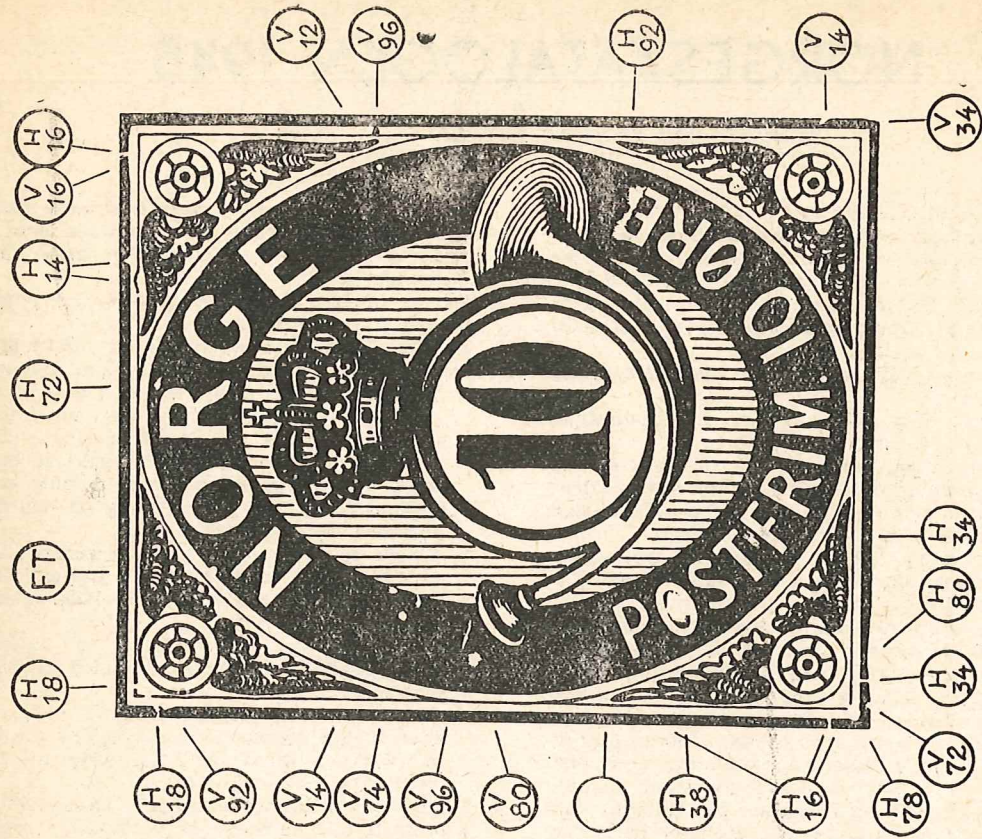
Fellingstype B II

Fellingstype B I

Fellingstypen B IV

Fellingstypen B III

NORGESKATALOGEN 1945

Anmeldt ved arkitekt EINAR OSC. SCHOU

Katalogkomiteen var mindre tilfrets med min detaljbehandling av forrige års katalog, idet den mente, at jeg hadde behandlet bagateller og viktige ting side om side, og at jeg idet hele tatt ikke engang hadde nevnt flere betydelige forandringer, som komiteen hadde foretatt i forhold til katalogen av 1943.

Jeg undres enno i dag hvilke disse betydelige forandringer er.

Resultatet mente den var, at hovedpunktene i min kritikk druknet og ble borte.

Katalogkomiteen hadde endog fått bekreftelse på, at den samme oppfatning gjorde seg gjeldende hos norske samlere, ja «sogar» fra utenlandske samlere hadde den mottatt bevis herpå.

Etter denne skyllebøtte skulde man tro, at jeg vilde holde meg borte fra å anmelde Norgeskatalogen på en tid.

Når jeg allikevel også i år etter redaktøren av Norsk F.T., kontorsjef Jarle O. Stensdals vennlige henvendelse påtar meg å anmelde den, så er det fordi jeg — etter gjennomgåelsen av den nye katalog for 1945 — finner, at det som Katalogkomiteen skrev i sitt svar til anmelderen om, at min kritikk var druknet i bagatellenes myriader, var forhastet og kun et utslag av dårlig humør. Katalogen av 1945 og uttalelser jeg tidligere har mottatt fra landets fremste filatelister bekrefter dette.

*

Noen større spenning foran årets Norgeskatalogs utgivelse har ikke vært å spore blant samlerne, iallfall ikke på disse kanter av landet.

Det har vel sin gode grunn deri, at prisnivået på norske merker i det forløpne år har vært forholdsvis stabilt og ikke undergått noen større forandringer.

Der har heller ikke fra Katalogkomiteen — som i fjor — kommet noen forhåndsmeddelelse av filatelistisk eller redaksjonell art, som kunde egge samlernes nysgjerrighet.

Katalogens 1. opplag er i år — forsiktigvis — kun 5500 ekspl. mot 10 000 ekspl. i fjor.

Av opplaget er 4750 ekspl. på «chamois» papir og 750 ekspl. på hvitt papir.

Katalogen presenterer seg også i år på en fordelaktig måte såvel hva trykk som papir angår.

Formatet A 5 (standard) er et noe annet enn tidligere års Norgeskatalogers og virker ikke helt tiltalende og er formodentlig et offer på papirrasjonerings alter.

Etter min mening er teksten, som har samme høyde som i foregående års katalog for høy for dette format, så sidene virker snauklippede oventil og nedentil.

Katalogen er selvfølgelig like brukbar med dette format, men den har mistet noe av sitt tidligere fornemme utseende.

I katalogens redigering og oppsetting er foretatt en rekke endringer. De viktigste av disse er:

1. Hver utgave er gitt korte og betegnende navn.

Ved valg av navn er der først og framst søkt nytt de vanlige, som er brukt mel-

lom samlere og hvor disse kan virke uklare eller misvisende har komiteen søkt å finne fram til nye, som den håper blir populære.

2. Der er innført bokstavbetegnelser for papirvarianter og heftemerker.
3. En del tilføyelser i innledningens forskjellige avsnitt er tilkommet. Av disse skal nevnes:
  - a. Tidligere hadde 1ste avsnitt denne tittel: «Katalogisering», mens den no kalles «Tegnforklaring og katalogisering», idet forklaringen over hva de forskjellige bokstav- og talltyper betegner er blitt omredigert. Nytt er en forklaring på hva der forstås ved effektivt opplag.
  - b. Under avsnittet «Tagging og sentrering» er tilføyet en beskrivelse av heftemerker og betegnelser for disse ved katalogiseringen.
  - c. Under avsnitt «Stempling» er navnet «Landskapsmerker» utskiftet med «Turistmerker».
  - d. Under avsnitt «Forfalskninger» er kommet til den nyeste forfalskning av norske merker nemlig av nr. 272; merke nr. 210 med falsk V — overtrykk.
4. Listen over vannmerkestillinger er utvidet til å omfatte alle merker med vannmerke «posthorn» og er satt opp på en ny og meget oversiktlig måte.
5. En del opplagstall er rettet, bl. a. i skilling- og posthorn-utgavene.
6. En del papirbetegnelser er endret f. eks. for nr. 53.
7. Marginallisten er korrigert.
8. Ca. 50 klisjéer er skiftet ut og en del feil på de gamle klisjéer er rettet.
9. Flere rettelser av prisene — tildels på grunnlag av handlernes prisnoteringer — er foretatt. Stort sett er imidlertid prisnivået noenlunde det samme som i forrige års katalog.
10. Katalogen er blitt forsynt med innholdsfortegnelse.

Alle disse endringer og kompletteringer er foretatt for i første rekke å gjøre katalogen så fullstendig og riktig som mulig, dernest for å gjøre den så oversiktig og brukbar som mulig for samlerne og heri synes jeg Katalogkomiteen har lykket på en fortreffelig måte.

Av endringer, jeg fremdeles savner, vil jeg nevne følgende:

1) I overskriftene:

Våpenutgave II 1863/66's tekst mangler fremdeles ordene «med landets navn i teksten».

2) I hovednummerne:

Hovednummerne nr. 36 og 37 I og II slås sammen til et hovednummer. Dette er filatelistisk riktig og vilde bidra til å gjøre katalogen for disse merkers vedkommende klarere og naturligvis enklere. De provisoriske utgaver nr. 88 og 92 bør komme foran de ordinære merker nr. 78 og 81.

Jeg kunde tenke meg at de provisoriske kronemerker 1905 nr. 85, 86 og 87 fikk hovednummerne 73, 74 og 75 og de provisoriske merker nr. 88 og 92 fikk hovednummerne 76 og 77, så kom de ordinære øre- og kronemerker etter hinannen med hovednummerne fra 78 til 95.

Videre bør de provisoriske utgaver nr. 156, 157, 158 og 176 komme foran de ordinære løve-merker II og få hovednummerne 141, 142, 143 og 144.

Noen ytterligere begrunnelse for endringen av hovednummerne for de her nevnte provisoriske utgaver skulde ikke være nødvendig. Jeg vil dog henvisse til kampen for å få den provisoriske utgave i juli 1888 2 øre på 12 øre plassert foran det ordinære 2 øres merke.

3) I klisjématerialet:

Som nevnt er der i årets katalog utskiftet ca. 50 klisjéer, og jeg tror det på få unntagelser nær er vanskelig å få et bedre billedutstyr enn det som Norgeskatalogen no har såvel i typografisk som i filatelistisk henseende. Spesielt vil jeg peke på den nye klisjé for «LUFPOST-Haugesund» øverst på side 58.

Klisjéen for typeoppstillingen av våpentype II virker no, sammenliknet med de øvrige, svært gammeldags i sin rasterutførelse. Den bør så snart som mulig bli utskiftet i en strekkklisjé. Jeg savner her framdeles titlen 1863/66.

4) Typer og varianter m. m.

Av nye typer — ekstratyper — er i år ikke kommet noen nye. Av nye oppgraveringer er medtatt nr. 79 20 øre oppgravert: «Hvit linje fra midt under kronen til schallstykket.»

Av nye platefeil vil jeg nevne: Nr. 178 15 øre (Hellig Olav-utgaven) «Brann i koret» og «ØRF», Tjenestefrimerke nr. 38 60 øre (offentlig sak III) «Brudd i nedre del av løvens rygg og hvitt felt over haleroten».

Platefeilen «2:00» på nr. 34 (Kronemerker 1878) forekommer ifølge Jellestads artikkel «Norges første kronemerker (Oscar II) 1878» i Nordisk F.T. årgang 1925, hefte 1 på merke nr. 97 i platen (type 4).

I min anmeldelse av Norgeskatalogen 1944 skrev jeg i anledning av de nye platefeil, som var blitt opphøyet til å være verdige å komme med i katalogen følgende: «Man må imidlertid være oppmerksom på, at det er et farlig skrâplan, man er inne på, når man etter hvert medtar nye varianter i katalogen.»

Katalogkomiteen fant det etter denne uttalelse vanskelig å slutte seg til hvilken linje jeg mener man bør følge, især da jeg også uttalte om de nye varianter, som var opptatt, at «alle disse varianter var godt kjente av samlerne og berettiger derfor sin plass i katalogen.»

Jeg skal da her nytte høvet til å presisere min linje.

I katalogen medtas som varianter: utaggede og feiltagede merker, enn videre ekstratyper, oppgraverte og retusjerte merker, som er framkommet ved en behandling av trykkplaten, som tilsikter en forbedring eller utbedring av merkebilledet.

Platefeil medtas ikke, da der på de norske merker finnes hundrevis av disse, som kan ha sin berettigelse å nevne samtidig, men som ikke kan eller bør få sin plass i en katalog med det formål som Norgeskatalogen har.

Alle platefeil — ikke oppgraveringer og retusjer — bør, om disse skal behandles i forbindelse med katalogen, komme i et særskilt tillegg.

5) Fargebetegnelser:

I disse er der i år ikke foretatt noen endringer, og jeg henviser til den kritikk, jeg gav av disse i fjorårets anmeldelse. Jeg har ikke sagt, som påstått av Katalogkomiteen, at dens fargebetegnelser er gale, men at jeg personlig finner for de 4 første skillingsutgavers vedkommende, at merkenes fargebetegnelse på få unntagelser nær var bedre i katalogen for 1943 enn i den nye for 1944.

At jeg ser riktig her tyder den kjensgjerning på, at ingen andre kataloger over norske merker har tatt opp Norgeskatalogen av 1944's nye fargebetegnelser.

Det har kanskje sin grunn deri, at komiteen har utarbeidet disse — etter egne opplysninger — i møter om aftenen. Av egen erfaring vet jeg, at farger ikke bare på frimerker, men i sin alminnelighet kun kan bestemmes helt sikkert i godt dagslys.

6) Rettelser i katalogteksten:

Der er foretatt en del rettelser i katalogteksten, men framdeles er det et par feil i denne, jeg vil peke på.

Hovednummerne 61 I og II har fått en misvisende beskrivelse.

Der står: «Tynn fotstrek i «R» i FRIM» skal være: «Tynn nedstrek i «R» i FRIM» (kfr. Caspersens bok om Centraltrykkeriets merker).

Avsnittet om «1. dagsbrev» begynner med:

«Ved utgivelsen av *landskapsmerkene* den 20. april 1938 tok man osv.». Her bør vel stå: «Ved utgivelsen av turistmerkene den 20. april 1938 tok man osv.» siden «landskapsmerker» for hovednummerne 217 til 222 er utskiftet med «turistmerker» som navn.

7) Prisansettelsene:

Prisene er en del korrigerert for å få prisene innbyrdes så riktige som mulig.

I årets katalog er — iberegnet 42 luftpost — og 1. dagsbrevavstemplinger — 1073 ubrukte og brukte objekter priset. Herav har 98 ubrukte og 126 brukte merker fått sin pris korrigerert og av disse er det kun en del varianter, som har fått endret sine priser av noen betydning.

For luftpostens vedkommende er der ingen endringer i prisene og 1ste dags brevavstemplingene har fått sine priser nedsatt med kr. 0,80; nærmest en utjevning i prisene.

Katalogen av 1945 har fått tilført de i årets løp utkomne 3 merkeutgaver med ialt 8 merker til en verdi av kr. 2,10.

Jeg sa i min anmeldelse av 1944 års katalog, at jeg fant de nye prisansettelser riktige og ikke kunde påvise noen feilnotering av betydning. Det samme kan jeg si om 1945 års katalog og da i en enno høyere grad.

Bemerkninger har jeg kun å gjøre ved 2 prisansettelser, hvorav den ene er berørt av meg tidligere.

Det er prisingen av variantene 53 VI og 54 II utagget. De er framdeles kun priset for ubrukt eller brukt randeksemplar eller par. Hvorfor ikke for alminnelige enkeltmerker — unntagen 53 VI brukt, som kun kjennes brukt i par?

Prisen på luftpostavstempling nr. 15 er satt

til kr. 40,— og nr. 16 til kr. 4,—, mens nr. 15 og 16 med stemplene på et brev koster kr. 6,—. Hva kommer det av, at prisen for begge stempler på et brev er så lav? Er her muligens en feil?

Av nye priser er prisingen av kronemerkene 1907, 1909 og 1910/18 ubrukt. — Prisene på merker i posthornutgaven 1909/19 og posthornutgaven 1937 trykt på gullig papir er no sløyfet.

I forhold til 1944 års katalogen er der i prisene på de ubrukte merker en nettostigning på ialt kr. 6,22, som fordeler seg således på de forskjellige utgaver:

Skillingsutgavens priser er nedsatt med		kr. 18,75
Øreutgavens » » forhøyet »	kr. 7,95	
Tjenestefrimerkenes » » »	» 4,25	
Portomerkenes » » »	» 17,50	
Returmerkene » » nedsatt »		» 5,—
	+ Kr. 29,97	÷ Kr. 23,75

For de brukte merkers vedkommende er forholdet det, at der ialt er en nettostigning i prisene på ialt kr. 180,97, som fordeler seg således på de forskjellige utgaver:

Skillingsutgavens priser er forhøyet med	kr. 159,70	
Øreutgavens » » »	» 36,21	
Tjenestefrimerkenes » » nedsatt »		kr. 0,40
Portomerkenes » » forhøyet »	» 2,46	
Returmerkene » » nedsatt »		» 17,—
	+ Kr. 198,57	÷ Kr. 17,40

8) Katalogens oppsetning og typografi:

Katalogen har vunnet betydelig i klarhet og oversiktighet ved de no gjennomførte betegnelser med navn i margin for de forskjellige utgaver.

Til de brukte navn har jeg en del bemerkninger å gjøre, fordi jeg mener, at flere er misvisende og inkonsekvente.

Jeg bruker innholdsfortegnelsen som grunnlag for nedenstående kritikk.

Postfrimerker bør hete frimerker.

Tjenestemerker bør hete tjenestefrimarker.

Betegnelsen «postfrimerker» er en dobbeltbetegnelse, som ikke finnes i norsk språkbruk. Tjenestefrimerkene måtte i så fall hete «posttjenestefrimarker», da disse er like meget postfrimerker som alminnelige frimerker.

Tjenestemerker er en gal betegnelse, når man ellers nytter betegnelsen «frimerke» som i «postfrimerke».

Jeg savner ordet «Norge» over titlen på s. 11.

Skravert Posthorn 1877/78 bør hete: Posthorn 1877/78 (skravert).

Betegnelsen «uskravert» i margin ved nr. 37 er uriktig.

Navnet i margin bør her sløyfes, da det virker forvillende og titlen på nr. 37 rettes til: 37. oppgravert posthorn (se avb.) 2 plater, rosa.

Hvis man absolutt vil ha et navn i margin må det da bli «oppgravert».

Forskjellen mellom det oppgraverte og det uskraverte posthorn er nemlig både i seg selv vesentlig og dessuten av typografisk art. Ofte er også oppgraveringen av posthornet ved nr. 37 så mangelfull at store deler av det framdeles er skravert. Kfr. Norges Frimerker 1855—1924, hvor det står på side 97 nederst: «idet no skraveringsslinjene i posthornet omtrent helt er fjernet». Forskjellen mellom det oppgraverte og det uskraverte posthorn ligger også deri, at mens det uskraverte posthorn har samme utseende på alle stolpeskriftmerker unntagen nr. 51, plate III, hvor posthornet har en graveringslinje under kronen, så er der av det oppgraverte posthorn ingen konstant type, men en rekke typer — antagelig like mange som der er typer på det lille verditall, da hvert posthorn — i likhet med hvert lille verditall, som er inngravert på hvert stempel — også er oppgravert på hvert stempel. Dette gjelder selvfølgelig begge plater av nr. 37.

«Fra og med nr. 37 har alle posthornmerker uskravert posthorn» blir i henhold hertil å rette til: «Fra og med nr. 38 har alle posthornmerker uskravert posthorn».

2 på 12 øre. Provisorium 1888 bør hete: Provisorisk utgave 1888 (2 øre på 12 øre).

«Provisorium» betyr noe annet enn provisorisk utgave.

Krone Oscar 1878 (Oscar II) bør hete: Krone-merker 1878 (Oscar II).

30 øre på 7 skilling bør hete: Provisorisk utgave 1906 (30 øre på 7 skilling).

15 øre på 4 skilling bør hete: Provisorisk utgave 1908 (15 øre på 4 skilling).

5 øre på 25 øre bør hete: Provisorisk utgave 1923 (5 øre på 25 øre).

Portoprovisorier 1929 bør hete: Provisorisk utgave 1929 (overtrykk på portomerker).

Tjeneste 1926 bør hete: Tjenestefrimarker 1926.

2 på 5 øre Tjeneste bør hete: Provisorisk utgave 1929 (2 øre på 5 øre).

Når normale tider — uten papirrasjonering — igjen inntreer, håper jeg, at spørsmålet om overskrifter over de forskjellige utgaver blir tatt opp til ny drøftelse innen komiteen, for jeg er ikke i tvil om, at det er en av de veger, man må gå for å komme fram til den endelige form for vår Norgeskatalog.

Jeg bestyrkes heri etter gjennomgåelsen av en rekke danske og svenske kataloger, og jeg vil gjøre komiteen særskilt oppmerksom på A. B. Harry Wennbergs vakkert utstyrte prislister nr. 70 for 1945, som jeg nettopp har mottatt.

Navn i margin for de forskjellige utgaver er et forholdsvis bra surrogat, som vi får være tilfreds med i denne surrogatens tid, men så snart rå er, må vi komme over til den endelige løsning — overskrifter for alle forskjellige utgaver.

Katalogens typografi og håndverksmessige utførelse er i enhver henseende bra og råder trykkeriet til ære.

*

Katalogkomiteen skrev i anledning av min anmeldelse av 1944 års katalog, at den vilde ha satt stor pris på, om jeg hadde nøyd meg med å nevne hovedpunktene i anmeldelsen i tidsskriftet og så ta småtingene i et brev til komiteen.

Det kunde jeg selvfølgelig ha gjort, hvis jeg ikke allerede tidligere — gjennom brevveksling

med medlemmer av komiteen — var på det rene med at i så fall hadde jeg ikke fått rettet på noe av det, som jeg mente var galt.

Flere hovedpunkter viste jeg også på forhånd, at komiteen — så lenge den sitter ved roret — ikke vil endre.

Etter gjennomgåelsen av 1945 års katalog er jeg overbevist om, at jeg valgte den riktige veg — hel offentliggjørelse av min mening om katalogen — ti meget er i denne rettet, som der ved brevskrivning til komiteen ikke vilde bli tatt noe hensyn til.

I overensstemmelse hermed er også min anmeldelse av Norgeskatalogen for 1945 skrevet.

Småtingene må ofte nevnes for å støtte hovedpunktene i en anklage, således også i en anmeldelse.

Jeg vil også i år slutte med å uttale som et ønskemål, at Oslo Filatelist-klub overlater katalogutgivelsen til Norges Filatelistforbund, så den blir en forbundskatalog for alle landets samlere. Katalogen vil da ganske sikkert få en langt mere allsidig filatelistisk behandling, hvori spesielt de seinere posthorn- og løveutgaver får en bredere plass enn no.

Bergen, den 12. januar 1945.

Einar Osc. Schou.

Skipsreder Abr. Odfjells tale i Bergens Filatelist Klub ved utdelingen av Aderssen-Dethloff Medaljen til Johs. Jellestad

Den 11. desember 1944 var det 58 år siden Kristiania Filatelist-Klub (no Oslo) ble stiftet. Denne klubb hadde fra starten flere framtrepende medlemmer. Hr. Aksel Steen var formann i K.F.K. i mange år — et verv, jeg forstår han fylte på en utmerket måte. En annen dyktig formann var hr. Hjort. Et interessert medlem var også o.r.sakfører R. Falck, som skrev artikler og holdt foredrag, alt av den største interesse. Sist, men ikke minst, hr. Henrik Dethloff. Ham kjente jeg godt og det er jeg gla for. Han var det mest elskverdige, hjelpsomme og beskjedne menneske noen kunde komme sammen med. Han var den fødte filatelist, og som sådan virket han for filateliens fremme. Han hadde hatt K.F.K.s samtlige tillitsverv, sekretær, revisor, varaformann og formann. Han hadde vært redaktør av Nordisk F.T. i noen år, men i hele 30 år var han dets nyhetsredaktør. Tidlig begynte han å studere frimerkene, en kan nesten si, at han var den første norske filatelist. Hans hovedarbeider var «Norges Frimerker 1855—1914» og «Norges Frimerker 1855—1924». Til begge disse store verk hadde han dr. Justus Anderssen som medarbeider.

Jeg nevnte, at Henrik Dethloff var den fødte filatelist. Jeg begrunner dette med at han, foruten å kjenne alle frimerker, også kunde berette om alt filatelistisk: trykning, papir, poststempel og fargenyanser. Intet lands frimerker var ham fremmed. Han hadde det på teften, som en sier. Han var fabelaktig dyktig, og er ikke overgått av noen jeg kjenner i allsidighet.

Dr. Justus Anderssen, som jeg nevnte som Henrik Dethloffs medarbeider, ble medlem av K.F.K. i 1908. Han var akademiker, gransker og hadde evnen til å arbeide vitenskapelig, systematisk. Han begrenset seg til Norge, men mange av hans foredrag og artikler viste, at han også tittet på andre lands frimerker. Dr. Justus Anderssen så etter noen år, at her var noe som måtte gjøres for å bringe studiet av norske frimerker fram til å bli like interessant som å fylle ut et fortrykksalbum. Han forstod, at samlergleden var riktig, sunn og underholdende, den pirret hans egen trang til gransking — det var så ofte spørsmål — hvordan og hvorfor. I 1914—1920 vokste de aktives samlerrekke betrakte-

lig, meget studiemateriell kom til landet, også her hjemme ble gode ting funnet fram og kom på markedet. Granskeren Justus Anderssen fikk anledning til å studere mangt og meget. Resultatet kom samtlige Norges samlere til gode gjennom Nordisk F.T.s spalter.

Der var imidlertid mange opplysninger som manglet. Justus Anderssen mente, at postverket burde vite en del, men der var ingen tjenestemann som kunde hjelpe ham. Granskeren lot seg ikke avfeie. I postarkivet burde der være opplysninger — og det endte med, at han personlig fikk anledning til å gjennomgå arkivet når han vilde. Det første store resultat finner en i «Norges Frimerker 1855—1924». Sammenlign de to verkers utgaver — og forskjellen skyldes arkivstudier. I dette arkiv fortsatte han å lete og finne fram opplysninger vedrørende de norske frimerkers forskjellige filatelistiske grener. Et av hans siste store arbeider var en gjengivelse av samtlige norske poststempler. Han rakk å fullføre listen samt å tegne opp og/eller få stempelavtrykk av samtlige poststempler, men han fikk ikke gi oss den beskrivelse som skulde følge med. Hans arbeid med stempler er no i det norske postmuseums eie.

Flere norske samlere hadde i '20 årene arbeidet med opplatning av forskjellige av våre frimerkeutgaver, deriblant Oskar-merkene, men det var kun 3 sk. og 8 sk. som kunne fås i sammenhengende stykker i sådant antall, at en kunde tenke på å avslutte en opplatning. Den første opplatning ble vist av hr. P. A. Mossin, som ved hjelp av horisontale og vertikale striper hadde opplattet 8 sk. Oskar 1856. Den var korrigert og godkjent av Justus Anderssen. Han hadde fått postverkets tillatelse til å ta noen avtrykk etter de fire originale trykkplater. Disse avtrykk ble tatt i svart som den beste farge å studere. Blant hans mange store studiearbeider var rekonstruksjonen av de fire Oskar-merker 1856 kanskje det som ga ham den største tilfretsstillelse. Den fikk granskeren av resultatet, da han i K.F.K. under Verdensutstillingen i 1924 for en internasjonal tilhørerskare kunde redegjøre for opplatningen av Oskar-utgaven. Han fikk høyeste pris for 4 sk. Oskar i Strassbourg.

Intet under at vi her hjemme så opp til ham

som vår framste kjenner av Norges frimerker. Allerede i 1920 var hans navn satt på «The Roll of distinguished Philatelists».

Begge disse menn — Henrik Dethloff og Justus Anderssen — var en heder for norsk filateli. Det var allerede straks etter den sistes død stemmer framme for at deres minne skulde hedres. Dette ble til virkelighet da Anderssen-Dethloff Medaljen ble stiftet i 1943.

Bergens Filatelist Klub hadde i disse år også en rekke interesserte filatelister som studerte og forsøkte å finne en løsning på noen av dagens mange spørsmål vedrørende Norges frimerker. Vi har vår lengst fungerende formann, hr. Hroar Grundtvig, som tidlig nedla meget arbeid i type-studier av Norge nr. 1 og 4 skill. 1863. Hans artikler vakte megen oppmerksomhet den gang. Jeg skulde kanskje ikke forsøke å nevne navn, da jeg har så lett for å glemme noen — men idet jeg ber om unnskyldning på forhånd må jeg få nevne et par til: Vårt mest trofaste medlem hr. Olai Vik, oppdaget 3 og 5 øre grovtagget av 1892. Videre har vi en annen av våre dyktige formenn, hr. Einar Oscar Schou, hans verdifulle samarbeid med andre medlemmer. Han utmerker seg i alt vedrørende filateli — jeg vil nevne hans type-arbeid av 20 øre 1863 plate II. Et imponerende arbeid. Jeg kan også nevne hr. Henrik Opheim, dessverre ikke medlem mere, men fortsatt glødende filatelist, som foretrekker å arbeide alene. Hans forskjellige studier og oppdagelser er ikke blitt offentliggjort som de burde, men jeg minnes hans arbeid over Norges vannmerker.

Sist, men ikke minst, har vi vår egen Johs. Jellestad, som er landets beste kjenner av norske frimerker. Jeg må få lov å fortelle litt om hr. Jellestad. Han er et geni, han har talent. Alt han har tatt seg til har han greid med glans. Ved avslutningen av sine studier i Oslo fikk han

1,1 i hovedkarakter, en karakter som visstnok ikke er gitt hverken før eller siden. I idrett — mens han holdt på med sitt siste skoleår, fikk han 1ste premie i kunstløp. Tenk i Kristiania, han en ukjent vestlending — ikke hendt før eller siden. Det viser evner og energi som alle tar hatten av for, og B.F.K. har mange ganger prist seg lykkelig over at Jellestad er vårt medlem.

Det toppresultat Jellestad oppnådde på skole og skøytebane — det har han også oppnådd i filateli, hvor hans studier og hans oppdagelser uten sammenligning er de største som er offentliggjort innen norsk filateli.

Jeg vil ikke forsøke å nevne hans samtlige arbeider, men jeg vil peke på hans yndlingsutgave «Skillingsutgaven posthorn, 1872». Det var en studie som straks bragte ham i framste rekke blant Nordens arbeidende filatelister. Og der har han holdt stillingen. Det studiearbeid jeg av personlige grunner liker best var: «Sammensetningen av Norge nr. 1 arket i fire blokker à 50». Opplætningen sto fast for både Jellestad og meg, samt en rekke Norges spesialister, som arbeidet med opplætningen av Norge nr. 1. Men Jellestad ga ikke opp, hans hjerne rekonstruerte situasjonen, hvordan den var på Wulfsbergs trykkeri i Christiania i 1854. Papiret, både kvaliteten og størrelsen av arket, trykkplaten eller platen, og han fant løsningen og kunde med stolthet utrope sitt «Eureka — jeg har funnet det».

Når no Anderssen-Dethloff Medaljen utdeles for første gang, hvem skulde da ha alle betingelser for å få denne hedersmedaljen? — Ganske riktig Jellestad. Det samme fant medaljekomiteen, hvorav jeg er et uverdigg medlem.

Jeg har den store glede og ære på Oslo Filatelist-Klubs vegne å overrekke Dem, hr. Jellestad denne utmerkelse med klubbens hilsen og takk for de store resultater De har evnet å gi oss i de mange år De har tjent norsk filateli.

Ferariteter og forfalskinger

Av DAN THUNE-LARSEN

Da jeg nylig holdt et foredrag om ovennevnte tema i Oslo Filatelist-Klub, ble jeg fra enkelte hold forespurt om ikke tittelen var feiltrykk. Det var den imidlertid ikke, men foredraget burde vel rettelig vært kalt: «Rariteter, Ferarri, Ferariteter og Forfalskinger».

Jeg er no blitt anmodet av redaktøren for Norsk F.T. om å gjengi foredraget i tidsskriftet, og jeg vil da forsøke å gjøre dette etter beste evne. Jeg tar imidlertid forbehold om riktigheten av en del av opplysningene, idet det viser seg at filatelistlitteraturen dels ytrer tvil, dels er direkte motstridende på flere punkter.

Mange sier at frimerkesamling no under krigen er blitt en motesak. Det har også vært hevdet tidligere, og sogar i frimerkesamlingens barn-dom. En av de meste kjente tidlige engelske filatelister Dr. Gray, som skrev en rekke artikler om frimerker i et tidsskrift i 1862, var fortørnet over at det da ble kalt en motesak å samle frimerker. Han hadde da virkelig samlet frimerker,

nesten siden de første frimerker kom, og i hvert fall i mange år før det ble kalt en motesak i 1862.

Så gammel er altså hobbyen, og det er kanskje de første samlere vi kan takke for at mange av de eldste merker enno er i behold. Men jamen måtte det vært morsomt å få være med på en slik motesak dengang, da 3 skill ble solgt for 3 skilling på postkontoret. — Den første frimerkeforretning dukket opp i London i 1860, første trykte prisliste i Strassburg i 1861. Det første fortrykksalbum kom i Paris i 1862 med engelsk, fransk og tysk tekst. I desember 1862 kom det første faste frimerketidsskrift. I 1865 kom den første samlerforretning i Paris, og i 1869 kom den eldste av de nolevende klubber nemlig Royal Philatelic Society i London.

Man skulde tro det var billig å samle frimerker i forrige århundre. Særlig når man f. eks. tar for seg Senf 1892 og ser at Norge komplett, stemplet, kostet Mark 18,91 og ustemplet Mark 54,39. — Men allerede før århundreskiftet ble det omsatt storsamlinger for store beløp.

Jeg nevner her:

1878 — Cooper, generalsamling	kr. 55 000,—
1882 — Philbrick, generalsamling	» 150 000,—
1894 — Castle, saml. Australia	» 180 000,—
1896 — Ehrenbach, saml. Tyskland	» 110 000,—
1897 — Ayer, generalsaml. oppstk.	» 800 000,—
1900 — Castle, Europasamling	» 500 000,—

En samler som sluttet å samle i 1874 hadde etter nøyaktig førte notater i årene 1859/74 kjøpt merker for £ 69. Ved salg i 1896 innbragte samlingen £ 3000.

Disse samlingene inneholdt sikkert mange av verdens store rariteter. Jeg leste nylig en liste over verdens 100 sjeldneste merker, ført opp etter den høyeste kjente pris merkene var omsatt før krigen. Det viste seg å være mange feiltrykk og varianter innimellom. Jeg gjengir her de ti første på listen:

Nr. 1 og verdens dyreste merke: British Guiana 1 c. på Magenta, kun kjent i ett eksemplar. Merket var i mange år i Ferraris samling og på auksjonen etter denne solgt til den amerikanske storsamler Arthur Hind for kr. 155 000. Det er sannsynlig et feiltrykk.

Nr. 2. Hawaii nr. 1, 1851, 2 cents ubrukt. Kallt «Den blå Hawaii». Omsatt for £ 5500.

Brukt kjennes merket kun i et dusin ekspl. Det ene ubrukte og fire brukte ekspl. var i Ferraris samlinger. Merket var nettopp utkommet da Postkontoret i Honolulu brente opp og nesten alt ble ødelagt. Et stemplet ekspl. ble allerede i 1897 omsatt for £ 740.

Nr. 3. Sverige 3 skilling banko i gul farge. Europas dyreste merke. Fargefeiltrykk. Sannsynligvis en klisjé som ved en feil er kommet inn i et 8 skill ark. Kun kjent i ett ekspl. £ 5000.

Funnet av en skolegutt, solgt til en handler for kr. 7,—. Videresolgt for kr. 300,—. Til Ferrari for kr. 5400,—. Siden omsatt for kr. 12 000,—, kr. 22 000,—, kr. 37 500,—, og tilslutt for kr. 90 000,—.

Nr. 4. Merkelig nok et nyere merke, nemlig Togo 1914 — 1 Mark overstemplet fransk—engelsk okkupasjon. £ 5000.

Nr. 5 og 6. De berømte Mauritius Post Office. 1 penny og 2 pence hver omsatt for £ 5000 ustemplet. Ferrari hadde fire ekspl. av disse merker.

Historien om dem er at da guvernørfruen på Mauritius i 1847 skulde holde et ball, fant hun at innbydelsene måtte ha frimerker som i England. En urmaker fikk i oppdrag å framstille de to merker. Han skilte seg ikke så aller verst fra oppgaven, men ved en feil ble teksten på dem Post Office istedenfor Post Paid. De ble derfor straks inndratt og feilen rettet. Allerede i 1903 ble disse merker omsatt for £ 1450.

Nr. 7, 8 og 9 på listen er alle noe av de såkalte «Postmaster Stamps» fra U.S.A. Det er Alexandria 5 cents, Boscawen 5 cents, hver til £ 4000, og Baltimore 10 cents til £ 3000.

Nr. 10. Baden 9 kreuzer svart på grønt papir, istedenfor rosa. Omsatt for £ 2750. Visstnok seks ekspl. kjent.

De dominerende land i listen over verdens 100 mest sjeldne merker er British Guiana, som foruten nr. 1 også har med nr. 13, 14, 27, 61, 65 og 70. U.S.A. som foruten 7, 8 og 9 også har 11, 12, 15, 17, 18, 30, 33, 34, 36, 37, 40, 49, 53, 54, 55, 59, 81 ialt 17 stk. Hawaii har nr. 2, 16

og 23. — Som man ser er dette tre land som man ikke akkurat bør anbefale samlere, for hvem det er om å gjøre først og framst å se å få seg et land komplett.

De store sjeldenheter for en generalsamler av Europa er rent borte i listen. Romania Moldau 81 parale er dog med som nr. 25 med £ 1100, men dette merke hadde også da det kom ut i 1854 kun et opplag på 1173 stk. I Ferrari-samlingen var det hele 5 eksemplarer. Andre store Europasjeldenheter som Dobbeltgenfen, 1 franc Frankrike 1849 oransjerød, og Spania 2 reales 1851, har kun fått lov å bli med på listen i ustemplet stand, og som henholdsvis nr. 71, 94 og 95.

De nyeste merker som er med i listen er U.S.A. 1918 — 24 cents Luftpost med omvendt midtstykke som nr. 30 — £ 1000. Newfoundland 1919 Hawker Luftpost nr. 64 — £ 400, og 1927 de Pinedo Luftpost fra samme land nr. 51 — £ 550. Det synes som om en våken samler på Newfoundland skulde ha hatt sjanser til ikke å behøve å utrette noe særlig mere her i livet.

Det er sikkert ikke bare sjeldenhetsgraden som bestemmer de enkelte merkers pris, men i stor utstrekning også interessen for det enkelte lands frimerker. Uruguay 180 cents feiltrykk, kun kjent i ett eksemplar, kommer f. eks. først som nr. 24 etter en hel rekke merker som er kjent i mange eksemplarer. Teoretisk burde jo dette merke kunde oppnå samme pris som den dyre British Guiana eller som Sverige 3 skilling banko gul.

De aller fleste av alle disse verdens sjeldneste merker fantes i Ferraris samlinger, som ble solgt ved store auksjoner i Paris i tiden 23/6 1921 til 26/11 1925. Samlingene inneholdt ialt 452 865 frimerker, og salget innbragte den fantastiske sum av 26 300 000 francs, eller omregnet etter daværende kurs ca. 8 millioner kroner.

Ferraris navn er verdensberømt i filatelistkretser. Idet hele tatt å eie et merke fra Ferrarisamlingen, en raritet stor eller liten, er blitt en stor ting for en samler. Som vi seinere skal se er ikke dette alltid heldig, og særlig ikke hvis man betrakter det som et garantistempel på merkets ekthet at det stammer fra Ferrari.

Grev Philipp La Renotière von Ferrary var en merkelig mann, sikkert langt galere enn de fleste filatelister. Det var lenge meget hemmelighetsfullhet og meget mystisk mørke rundt Ferraris skikkelse. Blar man i tidsskrifter, nesten helt siden disse begynte å utgis, finner man notiser om Ferrari. De var dog ofte meget motstridende, idet det var umulig å få autentiske opplysninger. Først etter hans død ble mere om ham kjent.

Ferrari ble født i 1848, og døde i 1917 — 69 år gammel. Kong Ludvig Philip av Frankrike var fadder ved hans dåb. Ferraris bestefar skal ha vært søkkrik og gjerrig, han samlet visst gull og verdipapirer på samme måte som sønnesønnen seinere samlet frimerker. Historien forteller at bestefar en dag befant seg i hvelvet hvor verdigjenstandene ble oppbevart, da døren plutselig gikk i lås. Døren kunde ikke åpnes innenfra, og da ingen andre hadde nøkler til hvelvet, døde bestepappa Ferrari der inne blant sine rikdommer, før hvelvet kunde bli brutt opp. Ferraris far øket familieformuen jevnt gjennom virksomhet i Sydamerika og på franske jernbaner. Ikke mindre enn fire av de største jernbaner i Frankrike skal en tid ha vært i familiens eie. —

Ferrari selv var meget sjenert. Han vilde ikke gå i morens begravelse av redsel for å treffe forskjellige notabiliteter. Av en eller annen grunn lot han seg kort etter morens død adoptere av en rik østerriksk offiser, og Ferrari ble således østerriker av nasjonalitet, til tross for at han var født i Italia og levet og vokste opp i Paris. Den kjente filatelist Brunel, skriver i en nekrolog om Ferrari i 1917:

«Ferrari var eiendommelig, alltid urolig, med forakt for titler og sin egen enorme formue. Han forsøkte en tid å leve på sine kunnskaper, og var til og med lærer ved skoler i Paris. Hvor han kom ga han inntrykk av å være en som taket holdt på å ramle ned i hodet på. Neurasteniker, med sykkelig innbildning, lidende av forfølgelsesvanvid, søkte han i filateliens verden avledning for sin melankoli. Han levet som om han bar hele slektens samvittighetskrupler.»

Ferrari gikk underlig kledd, som regel alltid med en seilerlue og turnsko. Når han kom inn i frimerkeforretningene sa han ingenting for han var alene med innehaveren. Han prutet sjelden, og betalte den forlangte pris. Fikk han tak i en sjeldenhet, skalv han av glede, og forsvant nærmest som en ånd i en fillehaug. En handler forteller at han en gang bad Ferrari komme innom for å se noe riktig vakkert. Ferrari kom straks, og da han ble vist to nydelige par Maurittius (formodentlig Post Paid) i prima kvalitet, spurte han: «Hvor meget». Svaret var 4000 francs. Ferrari tok merkene som om han røvet en skatt, hvisket: «Si det ikke til noen,» og forsvant helt konsternert.

Få eller nesten ingen så hans samlinger. De få dødelige som fikk se hva han hadde, måtte love ikke å fortelle noe om hva de hadde sett. Fra 1870 årene til 1920 var hans samlinger bortgjemt, og ingen fikk adgang til filatelistisk bearbeidelse av hans store materiale. Samlingene ble aldri utstillet. Da Sveriges Filatelist Förening anmodet Ferrari om å få utlånt 3 sk. banko gul til ekspertise og ettersyn, fikk man bare et bryskt avslag.

Man kan ikke en gang si at Ferrari var filatelist. Han var frimerkesamler, og hans samling var det største frimerkelager som verden har sett. Samlingene var alt annet enn komplette, men av rariteter hadde han nesten alt. De store sjeldenheter fantes ofte i mange eksemplarer, mens samlingene ellers manglet litt av hvert. Det kan f. eks. nevnes at av Danmark 2 Riksbankskilling hadde han 33 ustemplete eksemplarer, men kastaniebrun 4 Riksbankskilling hadde han i det hele tatt ikke. Han interesserte seg forholdsvis lite for de skandinaviske land. Ved auksjonene innbragte salget av disse kun 120 000 kr., hvorav 91 000 kr. falt på Sverige og Finland. Norgessamlingen ble solgt for ialt 6000 kr.

Da krigen kom i 1914, rømte Ferrari til Lausanne, hvor han bodde i sine siste leveår. Den overveiende del av samlingene ble etterlatt i Paris. Da testamentet ble åpnet etter hans død i 1917, ble det stor overraskelse. Man hadde antatt at samlingene vilde bli testamentert til Louvre eller Gallieramuseet i Paris, eller kanskje til Wien. Men så viste det seg at han hadde gitt det hele til Reichspostmuseum i Berlin. Samlingene ble da beslaglagt i Frankrike for krigsskadeerstatningskrav, og solgt ved de tidligere

nevnte auksjoner. Det var meget sørgelig at denne fantastiske samling igjen skulde bli spredd til alle verdens kanter. Noe slik samling blir det nok aldri noen forundt å kunne samle sammen igjen.

No har jeg behandlet rariteter og Ferrari, og de fleste vil da sikkert slutte at det no internasjonalt kjente uttrykk «Ferrariteter», er alle de store rariteter som stammer fra Ferraris samlinger. Dette er imidlertid galt. Det er ikke de store verdensberømte sjeldenheter, det er ikke de anerkjente gode merker som kalles «Ferrariteter». Nei, det er alle de merkelige varianter, feiltrykk etc. som dukket opp etter salget av Ferrari-samlingen som har fått denne betegnelse.

Ferraris jakt etter rariteter ble kjent hos alle verdens frimerkehandlere. Alt kjøpte han og sikkert som regel uten kritikk, og uten å rådføre seg med andre. En rekke handlere kjøpte kanskje også ukritisk, da de visste at de fant en kunde i Ferrari. At det da også strømmet inn med forfalskninger er sikkert.

I Nordisk F.T. for 1922 skriver dansken John Spohr som selv kjøpte den vesentlige del av de danske merker ved Ferrari-auksjonen, følgende om sitt kjøp: «Det var flere hundre kvadratiske 4 sk. merker med privat tagging eller gjennomstikning. De fleste var så tydelig «Made to order» at det var en ynke å se. Det var en masse Ferrariteter av aller værste slags. Som fargefeiltrykk pranget en gjennomstukket 16 skilling i ubestemmelig blekrød farge. Det var mange utaggete 1864 hvor man enno kunde se rester av de avklippede tagger. Et utagget par 4 skilling stemplet Kjøbenhavn var oppklebet på et brevstykke med Aarhus bypoststempel, og meget annet av samme skuffe. Kort sagt den rene bedrøvelighet.»

I Oslo Filatelist-Klubs bibliotek fant jeg nylig en meget morsom bok «Philately under the Lamp» av Herbert Eastwood, utgitt i London i 1929. Den er nesten like spennende som en kriminalroman. Man finner her litt av hvert om forfalskninger og jeg leste blant annet om firmaet Messrs. Benjamin & Sarpy som var frimerkehandlere og falsknere. Jeg gjengir følgende lille historie referert av Mr. Benjamin selv: «Vi hadde lite penger, så vi besluttet å finne noe rart til den gamle mann. Så snart varene var ferdige dro jeg til Frankrike. Da jeg møtte Ferrari så jeg at han var misfornøyet, og så sa han: «Jeg vil ikke kjøpe mere fra Deres firma Mr. Benjamin. Jeg hører De lager falsifikater.» Gamle Benjamin var berømt for aldri å miste fatningen og ropte: «Greve, hvem har sagt det?» Greven svarte: «Firma T. B.» Benjamin tok da etpar skritt fram, klappet greven et par ganger på skuldren og hvisket: «Forretningssjalousi, greve, forretningssjalousi, og hjem kom han med et større beløp i lommeboka. — Firma Benjamin & Sarpy ble da en stund forsiktige. De sendte Ferrari en 3-strip av Frankrikes første utgave nydelig stemplet på brev, og uttalte at de trodde det var falsk. Ferrari svarte straks at det var ekte og ba om prisen. Benjamin & Sarpy svarte at de vilde ikke selge før merkene var garantert av ekspert. Da ble Ferrari sint og ga firmaet en reprimande for å vove å tvile på hans filatelistiske kunnskaper.

Det er ikke rart at Ferrarisamlingene inneholdt så mange sjeldne, ukjente og enestående varianter.

(Forts.)

Det vordende Postmuseum

Av postinspektør E. TOMMELSTAD,
Postmuseets midlertidige styrer.

For en tid tilbake mottok jeg en henvendelse fra Norsk F.T.s redaktør med anmodning om å skrive litt i bladet om Postmuseets samling av postale bruksgjenstander, i tilknytning til hr. ingeniør *Birger Engesgaars* artikkel om Postmuseets frimerkesamlinger.

Jeg vil med det samme si at jeg ikke liker å skrive om noe som enno på langt nær er brakt i havn. Folk venter seg vanligvis så meget mer enn en har å fare med. Det er min erfaring. Det har vist seg at folk som har lest om Postmuseet i dagspressen, er blitt bibrakt atskillig overdrevne forestillinger både om samlingenes kvantitet og kvalitet. Etter å være blitt gjort kjent med de faktiske forhold, er de blitt synlig skuffet. Og det har gjort meg vondt å måtte skuffe dem som av interesse for Postmuseumsaken har oppsøkt meg. Derfor tar jeg inntil videre ikke imot flere nysgjerrige.

Jeg skal få lov å gi en kort orientering her.

Samling av saker og ting til et vordende Postmuseum har i virkeligheten pågått i mangfoldige år. Så tidlig som i 1901 laget bestyreren av det daværende Christiania Omkarteringskontor, forfatteren av Norges Posthistorie 1647—1814, *Hans Berrum*, istand en særskilt postavdeling på en kulturhistorisk utstilling som ble avholdt på Bygdøy Folkemuseum. Denne postutstillingen er bl. a. omtalt i nr. e 23—24 av bladet «Posthornet» for 1901. Det har imidlertid vært mange og lange dødperioder i innsamlingsarbeidet i tiden etterpå. De innsamlede sakene er for en stor del blitt lagret uten at det har vært mulig å finne noen som helst noteringer av eldre dato, om når og hvor sakene skriver seg fra. Etter hvert er en del av sakene blitt mer eller mindre ødelagt ved transport og flytning, og da arbeidet med Postmuseumsaken no ble tatt opp, var de fleste av de tidligere innsamlede ting i en temmelig skropelig forfatning — ja, rett og slett hva en kaller skrammel.

Bare det å søke å bringe tingenes identitet på det rene er et stort og meget vanskelig arbeid, som krever tid og tålmod. Tingene skal restaureres så godt som det lar seg gjøre. De skal pusses opp og settes i presentabel stand. Det skal skaffes oppbevaringsrom for tingene, og de skal så vidt mulig monteres på skikkelig vis. Ved siden av pågår arbeidet med å komplettere samlingene, som dessuten for en del skal skaffes tryggere oppbevaringsplass en tid framover på grunn av faren for ødeleggelser ved krigshendinger. — Restaureringsarbeidet er det svært vanskelig å få utført under vanlige forhold og enno mer no bl. a. på grunn av knappheten på arbeidshjelp og på grunn av den rådende materialmangel, som også gjør seg merkbart gjeldende for så vidt angår Postmuseets beskjedne behov. — Styreren av Postmuseet — altså jeg — har dessuten sitt ordinære arbeid å passe, så den

tid som kan tilgodeses arbeidet med Postmuseet blir temmelig innskrenket. Det vil formentlig herav forstås at farten i arbeidet ikke kan bli så stor som den egentlig burde være.

Postmuseets samlinger av ting omfatter datostempler, signeter, posthorn, postførerskilt, posthusskilt av forskjellige typer, skytevåpen og stikkvåpen av forskjellig slags, vekter av forskjellig slags, gammelt posthusinventar, eldre typer av poststempelmaskiner og frankeringsmaskiner, frimerkeautomater, postkister, kjøretvesker og skuldervesker, forskjellige typer av postkasser, et par modeller av postbygninger, plakater og skrivelser av eldre og nyere dato, fotografier osv.

Større ting, som f. eks. gamle kjøreredskaper, farkoster o. lign. har Postmuseet hittil ikke kunnet skaffe plass til i posthusbygningen i Oslo, men en har løfte fra forskjellige hold om slike store ting. Så snart det blir noe rommeligere med plassen, vil en be om å få tingene sendt til Postmuseet. Foreløpig tør det antas at tingene står tryggere og sikrere der de er. Det er også et hensyn som nødvendigvis må tas. Dessuten er det for tiden svært vanskelig å få transportert slike store ting langveis fra velberget fram til Oslo.

Men tross alle vanskeligheter går arbeidet med Postmuseets oppbygning framover jevnt og sikkert, om enn farten ikke er så stor som mange — der iblant jeg — kunde ønske.

*

Jeg nytter hovedet til å rette en appell til alle lesere av Norsk F.T.:

Hvis De selv er eier av ting som Postmuseet kan ha interesse av å innlemme i samlingene sine, eller De vet av andre som er i besittelse av slike ting, husk da på at Postmuseet svært gjerne vil ha tingene. Og gjør hva De kan for at tingene kan komme i Postmuseets eie så snart som mulig! Jo fyldigere samlingene blir, desto større glede og utbytte vil De ha av et besøk i Postmuseet, når det i sin tid blir gjort tilgjengelig for publikum! Planen er at det skal lykkes å få istand Postmuseet til Postverkets 300 års jubileum i 1947. Det er jo ikke så lenge til, og derfor trenger jeg som står for innsamlingen all mulig støtte og bistand fra det publikum som virkelig interesserer seg for at Postmuseet skal bli virkelighet.

Gaver til Postmuseet tas imot med den største takknemlighet! Men vent ikke med å overlate gavene! De trenges no!

Våre frimerker og Krigsskadetrygden

En forespørsel og en redegjørelse

Krigsskadetrygden,
Tollbugata 17,
Oslo.

Frimerker ødelagt ved krigsskade.

Fra flere abonnenter har vi fått forespørsler om hvorledes Krigsskadetrygden blir beregnet ved en eventuell ødeleggelse av frimerker ved krigsskade.

I veiledningen for krigsskadetrygden står bl. a.:

«Prisene pr. 8. april 1940 skal legges til grunn for verdiansettelsen, hvis ikke annet tidspunkt er fastsatt. Alle verdiansettelser må være nøkterne. For hver enkelt ting skal gjøres fradrag i verdien som følge av verdi-forringelse ved bruk, elde, utidsmessighet og nedsatt anvendelighet.»

No er jo tilfelle det at frimerker ikke er underlagt noen prisregulerende bestemmelser og verdien av frimerker er siden krigens begynnelse mangedoblet. Og selv om disse bestemmelser skulde gjøres gjeldende for frimerker som er utgitt før 1940, hvorledes stiller det seg så med merker som er utkommet etter 1940? For å ta et eksempel fra vårt eget land så fikk vi i 1941 en del merker overstempelt «V». 50-øres verdien av disse merker, trykt på papir med vannmerke, koster i dag ca. kr. 35,— pr. stykk.

Jeg vilde være meget forbunden for å motta en utgreiing fra Dem om disse spørsmål, slik at vi kunde offentliggjøre denne i vårt tidsskrift.

Ærbødigst
Jarle O. Stensdal.

*

Norsk Filatelistisk Tidsskrift,
Postboks 46,
Høvik.

Ad Frimerker ødelagt ved krigsskade.

En har mottatt Deres brev av 29. nov. d. å. med anmodning om en redegjørelse om Krigsskadetrygdens behandling av eventuelle skader på frimerkesamlinger.

Det primære ved ethvert erstatningskrav mot Krigsskadetrygden er at vedkommende gjenstand er brannforsikret eller innmeldt til frivillig trygd. Forat Trygden overhodet således skal ta en skade på en frimerkesamling opp til behandling er forutsetningen at vedkommende samling er brannforsikret. Hvis det er en mindre samling uten noen betydelig verdi vil den kunne gå inn under eierens alminnelige innbopolise, men straks samlingen blir mere verdifull vil en forlange at den er spesielt branntrygdet, eller iallfall nevnt med et spesielt beløp i innbopolisens tekst. Det sikreste er derfor selvsagt alltid å forsikre enhver frimerkesamling spesielt.

Trygdens formål er gjenanskaffelse, og de disponible midler må, for å sikre dette formål, fordeles på den mest rettfærdige måte. Av denne grunn bestemmer Forordning om Krigsskade-

trygd for Løsøre av 21. aug. 1941 anvendelse av den såkalte «glideskala» ved skader på innbo. Etter denne foretas der en progressiv reduksjon i skadebeløpene ved erstatningsberegningen, således at de første kr. 2 000,— av skaden erstattes med 100%, de neste kr. 3 000,— med 90%, de neste kr. 5 000,— med 75%, de neste kr. 10 000,— med 60% og alt over kr. 20 000,— med 50%. I tråd med denne bestemmelses ånd innfører Trygdens styre i samsvar med Forordningens bemyndigelse i sin alminnelighet samlinger av enhver art, enten det no er malerier, antikviteter eller frimerker, med 50% i erstatningsberegningen. En skade på kr. 10 000,— hvorav kr. 5 000,— omfattes av en spesielt trygdet frimerkesamling kan kun påregne en erstatning på kr. 7 200,—.

Ved selve skadebehandlingen legges prisnivået pr. 8. april 1940 til grunn. Prisregulerende bestemmelser influerer ikke på Krigsskadetrygdens oppgjørsarbeide.

Med hensyn til frimerker som er produsert etter krigens begynnelse gjelder det samme som for andre gjenstander som skriver seg fra tidsrommet etter 8. april 1940. Ved fagfolk finner Trygden fram til hva vedkommende gjenstand vilde ha vært verd under normale forhold. Ved skader på frimerker vil der bl. a. således bli tatt hensyn til opplag og alder. Til sammenligningsgrunnlag for det spesielle merke De nevner, 50 øres «V» med vannmerke, kan en nevne det første 30 øres Nordkap. Uten forbindtlighet kan en antyde en erstatning på kr. 0,50 for 50 øres V med vannmerke etter prisnivået 8. april 1940. Trygden vil dog ta et absolutt forbehold om erstatning for frimerkesamlinger hvor disse bærer preg av å være anskaffet i spekulasjonssøymed, idet Trygdens formål som nevnt ikke tillater noen erstatningsytelse for tapt fortjeneste.

For KRIGSSKADETRYGDEN FOR LØSØRE

August Kallevig.

„Nordisk Filateli“

Ved velvillig imøtekommenhet fra Norges Banks side er der truffet et arrangement slik at en no kan abonnere på det svenske tidsskrift «Nordisk Filateli» gjennom Norsk F.T.

For mange av våre lesere vil «Nordisk Filateli» være kjent allerede fra før krigen. Det er Sveriges største filatelistiske tidsskrift. Teksten er alltid interessant og rikelig illustrert og de tallrike annonser gir en høve til å trekke sammenligninger mellom de priser som noteres i Sverige og her.

Vi har bare anledning til å ta imot et begrenset antall abonnenter, så det gjelder å være snar hvis en vil sikre seg et gløtt ut i den internasjonale filatelistiske verden.

«Nordisk Filateli» utkommer med 10 nummer pr. år og kontingenten er n. kr. 5,—. Denne kan innsendes under følgende adresse:

Norsk Filatelistisk Tidsskrift, Høvik.

På postanvisningens bakside må påføres følgende bemerkning: «Gjelder abonnement Nordisk Filateli.» — Vi henviser for øvrig til annonsen.

(i parentes bemerket)

av CAND. PHIL.

Norge for alle pengene

Hold dere fast, kjære lesere, jeg skal betro dere en hemmelighet:

Jeg samler ikke norske frimerker!

Det skal faktisk mot til å komme med en slik betoelse i dag hvor snart alt som kan type og gå skal «spesialsamle» Norge. Man kan, for å bruke tidens sjargong, nesten få lus på hjernen av alt dette Norges-samleriet. Vi vasser snart i såkalte platefeil i det mest selsomme utgaver. Det er Q Nordkapp og busk samme sted, det er grisetryner og eselører og museører, kong i nakken, brann i domkirken, tykke haledusker og en masse annet sludder og vev i det uendelige. For et par år siden utga et par fremmelige unge menn en platefeilkatalog hvor de gjorde et forvitilet forsøk på å katalogisere alt dette tøvet, vel og merke med priser, og hvilke priser! Katalogen fikk selvfølgelig sitt pass påskrevet, men den hadde da allerede fått utøve sin skadelige virksomhet.

No har naturligvis allerede en rekke av løserne besluttet seg til å skrive harmdirrende protester til redaktøren i anledning av mine frie uttalelser, men bare kom, mine damer og herrer. Jeg er klar til en duell.

Jeg samlet også en gang Norges frimerker. Ja, jeg hadde til og med en respektabel spesial-samling. Jeg kunde boltre meg ganske godt i den populære «20-mm», jeg var kommet godt i veg med opplating av nr. 1, hadde videre med meget arbeid greid å skaffe meg typene av skilling posthorn og arbeidet med et par opplatinger da jeg ga opp det hele. — Hvorfor jeg ga opp? — Jo, saken var nemlig den at jeg også samlet en rekke land utenfor Norge, og faktisk hadde like stor interesse for disse områder. Men det var nesten håpløst å skaffe noe til disse samlingene hos mine filatelistvenner, for alle samlet bare Norge. Hvor jeg snudde og vendte meg hen samlet man Norge. Og alle «spesialsamlet» naturligvis. Dvs. man jaget etter alt det sludderet jeg har nevnt ovenfor — det som etter min mening burde være en biting og ikke en hovedsak. Til slutt så jeg meg så ergerlig på all denne ensidige samlingen at jeg besluttet meg til å kvitte meg med hele Norges-samlingen, for desto ivrigere å kunne gå inn for mine utenlandske samlinger. Og hvilken glede har jeg ikke hatt ved det? Hvor praktfullt har jeg det ikke når jeg tar meg en reiseaften til f. eks. Spania? Eller til Fillipinene eller Belgisk Kongo? Si hva dere vil, men det gir en alminnelig samler langt mer enn å pirke seg gjennom 20—30 000 10-øringer for å finne akkurat den oppgraveringen eller den platefeilen. Jeg tillater meg å kalle *det* sneversynt frimerkesamling. Det gir ikke vidsyn og ikke den store gleden man kan ha av sin hobby.

Jeg skjærer ikke alle over en kam. Vi har alvorlig arbeidende filatelist som ofrer all sin tid på å komme tilbunds i de mysterier som Norges

frimerker representerer. De har evnen og mulighetene og gjør filatélien kolossale tjenester. De jeg sikter til ovenfor er alle de små alminnelige samlere som ikke har evnen til å gjøre noen innsats, de som går rundt og tror de spesialsamler Norge, eller vil innbilde andre at de gjør det. De som har gravd seg så ned i de norske frimerkene at de er helt blinde for at det finnes andre frimerker enn de norske. Nei, mine damer og herrer «spesialsamlere», ta av dere skylappene og se dere omkring. Det finnes herlige samleområder som ligger og venter på dere. Områder som kan skaffe dere alle de impulsene som bare frimerkesamling kan gi. Og la så de store få gjøre sin innsats med spesialsamling av de norske frimerkene. Cand. phil.

Klisjefondet

I det overslag som ble framlagt den gang det var på tale å starte vårt tidsskrift, figurerte utgiftene til klisjeer med kr. 100,— pr. år. Det var jo et meget lite beløp og det vilde ikke holdt under noen omstendighet. Nå bruker vi et langt større beløp pr. nummer. Selv om ikke tidsskriftet skal gi Forbundet noe overskudd — i alle fall ikke enno — så skal det heller ikke bringe det tap. Og det er derfor en grense for hvor meget vi kan gi leserne i hvert nummer. For klisjeenes vedkommende vilde denne grense for lenge siden vært nådd hvis der ikke var kommet inn bidrag til det ovennevnte fond. Fra en av våre mest kjente filatelister har vi således hatt den glede å motta hele 1000 kroner. Men dette er ikke av de usærlige «fond». Tvertimot. Så snart pengene strømmer inn omsettes de i klisjeer til glede for alle leserne. Det er vår oppfatning at tidsskriftet blir mere levende med mange illustrasjoner, artiklene mere anskuelige, det gir et behageligere inntrykk.

Hvis derfor noen, etter å ha lest gjennom dette nummer, skulde føle trang til å forøke Klisjefondet, så vil bidragene med takk bli mottatt. De kan enten sendes til Forbundets formann, dr. Per Gellein, Holmenkollvegen 10, Smestad, eller til Redaktøren, Boks 46, Høvik.

„Prir og Pjonusti“

Jeg har med stor interesse lest artiklene om Islands frimerker av ingeniør Carl A. Pihl.

Også jeg har — likesom en «Støtt.» i Norsk F.T. nr. 11/1944 — ofte lagt merke til at bokstaven P brukes i stedet for þ i islandske ord. Bokstaven þ kalles «Þárrn», og skal uttales som ustemt engelsk th-lyd (t. eks. i engelsk «thing» og «thick».

Denne bokstaven ble også brukt i eldre engelsk og i gamalnorsk.

Det framgår for øvrig tydelig at de avbildete merker på s. 175 (nr. 10) at P i «postfrim.» og þ i det overtrykte «Prir» er helt forskjellige bokstaver.

LeS.

Junior-SAMLEREN

REDIGERT AV TAGGEMÅLER'N

Godt nytt år!

Ja, så kjører vi i veg med et nytt år igjen, og alle er mer enn noen gang tidligere spendt på hva dette året vil bringe. Vi må vel holde oss unna verdensproblemene her i Juniorsamleren, og i stedet hygge oss med vår hobby og den glede og adspredelse den kan gi. De fleste av dere er nok ganske sikkert meget takknemlig over å ha hatt frimerkene å stelle med i de mørke kveldene, og der er vi frimerkesamlere meget heldigere stillet enn andre. Vi er aldri oppradd for noe å henge fingrene i i våre fristunder og behøver derfor ikke kjede oss.

Juniorsamleren og Taggemåler'n har fått en lang rekke nye og gode venner blant leserne i 1944 og vi vil derfor gjerne benytte anledningen til å sende såvel kjente som ukjente venner en hilsen og et ønske om et godt nytt år. Og så får vi bare håpe at den stadig økende interesse vil øke enno mer i året som kommer. Det som har vært særlig gledelig for Taggemåler'n har vært det stadig stigende antall besvarelser til prøvene våre, og at det er kommet til så mange løsninger fra lesere utenfor Oslo. Ellers har det gjerne vært Oslo-juniorene som har vært de ledende. No ønsker vi bare at de utenbys kan bli enno ivrigere, slik at samlerne kan få det endelige bevis for at man har greie på frimerker utenfor Oslo også.

Konkurranse nr. 8

Resten av Juniorsamleren vil i dag bli viet besvarelsene på konkurranse nr. 8. Disse svarene kommer til å få sin betydning for Juniorsamleren framover, og vi vil derfor gå nøye gjennom dem.

Konkurransen gjalt å svare på følgende spørsmål:

1. Er du fornøyd med Juniorsamleren?
2. Er det noe stoff du savner?
3. Hvis du ikke er fornøyd, hvilke råd har du da å gi for at Juniorsamleren skal bli bedre?

Jeg gjorde på forhånd oppmerksom på at alle kunde si sin hjertens mening uten å være redd for Taggemåler'n, som kan stå for kritikk. En del av dere har da også fulgt oppfordringen, selv om enkelte uten tvil har gjort hva dere har kunnet for å være riktig ekstra ubehagelige. En leser på 15 år synes således at Juniorsamleren er en skam for tidsskriftet og at Taggemåler'n derfor straks bør byttes ut med en annen redaktør. Som grunn anfører han at alt stoffet er for dårlig, at konkurransene er for lette og at bedømmelsen er urettferdig. Videre kritiserer han Norsk F.T. for at ikke halvparten av tidsskriftet er skrevet på landsmål. Men den samme unge mannen hadde ikke et råd å gi for å få spalten bedre, og derfor ble da også hans sinte besvarelse lagt bort med et smil.

En av deltagerne foreslår at juniorene skal besørge stoffet selv og hevder at de ganske sikkert vil klare det. Det var ikke dårlig. Det blir

nesten det samme som å si: Avskaff alle lærere! Vi skal klare å undervise selv! Samme innsender påstår at vi ikke tar mot referater og innlegg fra småklubbene. Det er jo noe tøv. Vi tar inn meldinger fra alle klubber som står tilsluttet Norsk Filatelistforbund, ja, vi oppfordrer jo stadig disse klubbene til å sende oss meldinger. Den samme junior kan ikke ha lest Juniorsamleren særlig godt, for han spør om vi ikke kan lage en byttespalte hvor klubbmedlemmene kan få inn sine bytteønsker. Til det er bare å si at vi flere ganger har oppfordret leserne til å sende inn navn og bytteønsker, men vi kan jo ikke noe for at ingen følger oppfordringen.

Noen foreslår at referater og meldinger fra klubbene skal kortes inn eller helt sløyfes, mens andre vil ha mer av dette stoffet for at juniorsamlerne landet over kan komme i bedre kontakt med hverandre. Så dere skjønner vel at det ikke alltid er så lett å være Taggemåler'n. En av leserne er i det store og hele godt fornøyd med stoffet, men han vil gjerne at redaktøren skal overlate meg 8 sider til!!! Det er såmen ikke dårlig. Skulde det bli tilfellet, kom jeg nok til å skrive meg både tynn og blek.

Svært mange vil ha lett småstoff og det er en idé vi skal utnytte. Og svært mange vil at hovedvekten skal legges på opplysende stoff i form av kurser, rettleidninger o. l. — Det var det gledeligste ved hele konkurransen. Det er alltid hyggelig når dere juniorer vil ha enno mer opplysning. Det viser at dere har den rette gløden. En del ber også om å få forklaring på alle de faguttrykkene som benyttes i filateli. Det er også en god idé.

Alle har et eller annet å bemerke med hensyn til konkurransene. Noen mener de bør anlegges slik at alle kan finne fram til svarene ved å benytte seg av kataloger og oppslagsverk. Andre igjen mener at dette er helt forkastelig. Jeg er mest tilbøyelig til å være enig med dem som mener at konkurransene bør anlegges slik at besvarelsene må bli et uttrykk for samlerens teft og hans personlige erfaringer. Men det er ikke alltid så lett å lage slike konkurranser skal jeg si dere.

En av konkurransedeltagerne vil at vi skal gjennomgå forskjellige samleområder passende for juniorer. Det er en god idé.

— — —

Som dere forstår er det ikke så helt greit å være Taggemåler'n. Det noen vil ha meget av, vil andre ha sløyfet, og det noen synes er helt utmerket synes andre er helt forfærdelig. Når jeg laget denne konkurransen var det for å få noen tips om hva dere syntes om Juniorsamleren, og resultatet var jeg meget godt fornøyd med. Det viser seg at de fleste av dere virkelig er gått inn for den oppgaven å hjelpe meg til å få Juniorsamleren så god som mulig, og dere skal ha takk for hjelpen alle sammen, både for kritikk og for ros.

Det var såmen ikke lett å utdele diplomene denne gangen, men etter å ha veid besvarelsene på gullvekt, kom jeg til følgende resultat:

Eldste Klasse (A):

Knut Sørvig, Middelthunsgt. 9, Oslo.

Yngste Klasse (B):

Carl-Erik Borch, Herm. Fossst. 21, Oslo.

Det ble altså to Oslo-gutter denne gangen.

Gode besvarelser hadde: Paul H. Jensen, Oslo, Karl J. Figenschou, Tromsø, Thomas Idsøe jr., Moss, Knut Øvreberg jr., Larvik, og Per Mathismoen, Nesbyen, alle fra yngste klasse. Godt gjort gutter!

På grunn av plassmangel får vi ikke plass til mer juniorstoff i dag, men vi skal se om vi ikke kan få presset noen flere spalter ut av redaktøren neste gang.

Taggemåler'n.

Ad merkene fra Spitsbergen

Visende til d'herrer *Stian Sønness, Olaf Røsholm* og no i siste nummer av tidsskriftet hr. ark. *Binar Osc. Schous* innlegg, må jeg få lov til å bemerke følgende: De postale forhold på denne Norges «første koloni» var nokså brokete, hva hr. dr. Justus Anderssen også viser i sin artikkel om dette emne i Nordisk F.T. 1925 nr. 7. En kan dog gå ut fra at det provisoriske 5/20 øres merke, samt 5 øre blå også må ha tjent et eller annet postalt formål. — Som en viss parallell kan eksempelvis nevnes at Vardø og Vadsø bypostmerker er oppført blant de øvrige riktige byposter til tross for at de ble opprettet — tråtte i tjeneste — flere år etter all opprettelse av byposter og utgivelse av nye bypostmerker var ulovlig. Det samme er også tilfelle med Brækstads jubileumsserie for Trondheim i 1897. —

Selv har jeg sett blå 5 øre Spitsbergen nyttet på ordinær vis derfra, sogar så seint som 1908 — uten innsigelse av noen art fra postverkets side. Selvom dette har vært «inkurier» kommer en likevel ikke lett fra at disse 5 øres merker i en viss utstrekning har vært nyttet til ordinær forutbetaling av postporto resp. frankeringsmiddel til og i Norge, mer eller mindre stiltiende tolerert av postverkets rette vedkommende.

For øvrig er å bemerke til hr. Schous katalogisering at etter mitt ringe skjønn er den helt riktig og logisk, bl. a. tjener oppdeling i utgaver til å lette studiet av disse merker. For at oppstillingen skal bli så fyldig som mulig vil jeg framkomme med følgende opplysninger om disse vakre merker der fortjener en bedre skjebne enn å degraderes til rett å slett etiketter.

Utgave I nr. 1. Her er kjent en variant — hvit strek i øvre del av ø. h. 10 tall gjør at dette får likhet med 40.

Nr. 2. Variant: Jægeren — skytteren står med armene korslagt på brystet — uten gevær.

Nr. 3 forekommer med samme variant som nr. 2.

Nr. 4. Variant: Skytterens lue spiss øverst forover — leirlue?

Utgave II forekommer på papir sterkt varierende i farge, tykkelse og gummi — likeså svinger merkenes farge fra matt til mørkt.

Her opptrer i alle fall 5 øren i to helt avvikende tegninger — plater.

Type I med dobbelte måkevinger under de øvre 5 tall likesom en hel del avvikelser viser at der er to helt forskjellige trykk. I fleng noteres:

Rund kontra oval ø i ØRE. — Store kontra mindre typer i innskriften. Spiss nese, liten fane kontra stump nese, større fane på store 5 tall.

Kjenner dessverre ikke til om 10 og 20 øre også opptrer i hva jeg tilsynelatene ulogisk kaller plate II, men det ser ut som den med de doble vinger er eldste og plate I.

Nr. 8 forekommer i sterkt avvikende farger, har notert å ha sett dette merke — Virgo Bay — i noe større og endret format, nærmere foreligger ikke.

Nr. 9. Her er notert at der forekommer merker fra Spitsbergen med «blåhval», nærmere foreligger ikke.

Nr. 10. Stor S i Spitsbergen. Jeg er ikke zoolog, men alltid gått ut fra at merkebildet viser bjørnebinne med to unger.

Utgave V. Har aldri sett andre enn de av hr. Schou nevnte 5 og 10 øre, men hr. Røsholms 20, 30 og 50 øre som han betegner nr. 13, 14 og 15 har det aldri, tross iherdig søken gjennom en lang årrekke, vært mulig å få — utover her nevnte opplysninger fra hr. Røsholm. Det er dog en mulighet for at det kan være samme merker som hr. Olav Grilstad for mange år siden i et brev til meg omtalte som «pakke merker med høy verdiangivelse fra Spitsbergen».

Det hadde vært fristende å komme nærmere inn på opprinnelse o. lign. samt de nyttede stempler — fra privat stemplene 1896 og seinere til de offisielle til 1940 årene, men jeg har allerede beslaglagt meget spalteplass. Jeg håper imidlertid at dette vil bevirke at det framkommer mer om dette for de fleste temmelig ukjente, men interessante felt.

Skoppum, desember 1944.

A. Bye.

Møtereferater fra FORBUNDSKLUBBENE

Moss Filatelistklubb

holdt generalforsamling den 14. november. Til stede 27 medlemmer.

- Sakslisten:
1. Referater.
  2. Årsberetning.
  3. Regnskapene.
  4. Valg.
  5. Eventuelt.

- Ad 1. Protokoll fra forrige møte referert. Likeså endel innk. skriv.
- Ad 2. Årsberetningen utviser at klubben arbeider forholdsvis bra; men krigen setter sitt preg på vårt arbeid. Vi har imidlertid holdt det gående med foredrag og litt underholdning på møtene av lokale krefter.
- Ad 3. Samtlige regnskaper viser et lite overskudd.
- Ad 4. Da de uttredende styremedlemmer, formannen H. Nicolayssen og sekretær Hj. Krogsvold bestemt fraba seg gjenvalg, valgtes som ny formann advokat Leif B. Røsholdt og som ny sekretær Thorleif Johannesen.

Styret består etter valgene av:
Advokat Leif B. Røsholdt, formann.
Ingeniør M. B. Landstad, nestformann.
Thorleif Johannesen, sekretær.
Johs. G. Svendsen, kasserer.

Representanter til forbundet:
H. Nicolayssen og L. Mürer.
Bytteforstander Carl Bratt.
Auksjonsforvalter ingeniør Th. Jørgensen.
Revisor bankbokholder Fr. J. Holst.
Bibliotekar ingeniør M. B. Landstad.
Finanskomité: Tannlege G. Sveindal, Fr. J. Holst, disponent H. Næss og ingeniør L. Mürer.
Festkomité: Ingeniør Th. Jørgensen, H. Nicolayssen og Hj. Krogsvold.

- Ad 5. Etter forslag av Hj. Krogsvold ble avdelings sjef H. Nicolayssen innvotert som klubbens første æresmedlem.

Nicolayssen har vært formann i 10 år og har nedlagt et stort arbeid for klubben.
Forskjellige spørsmål ble derpå diskutert uten dog å bli tatt opp til realitetsbehandling.

Til slutt fikk vi en gratisutodning hvor gevinstene var satt opp av Fr. J. Holst.

Etterpå filatelistisk og kameratslig samvær.

Annonsemanuskripter

må være forretningsføreren,
adr. Nytorget 5, Oslo, ihende
seinest 7. i hver måned.

Medlems-annonser.

På denne plass kan medlemmer få innrykket annonser på inntil 5 petittlinjer for kr. 3,00, som må betales ved bestillingen.

Ønsker Nk. nr. 6, 13, 19, 28, 33, 34, 90, 93, 94 brukt. Har i bytte nr. 77 II, 95, 96 g. p., 130/36, 259, 260, 271 ubrukt 70/72, 105 g. p., 214/6, 291/2 samt 232 i par, blokk og strips o. a.

T. A. Bratland, Boks 179, Bergen.

Søker forb. med samlere av enningsstempler på røde merker for kjøp, salg og bytte.

Erling Wold, Chr. Michelsensgt. 2, Oslo.

Søker Sverige nr. 1, 3, 4, 5 og andre bedre, mot bedre Norge, eventuelt kjøp.

U. Kirkedam, Sparebanken, Arendal.

Ønsker 20 øre Svalbard, 15, 20, 40 og 50 øre Portoprovisorer alle ubr. prima. Kjøp eller bytte.

Hein Torgersen, Skogvn. 7, Oslo. Tlf. 48 768.

Grovtagget nr. 52 IV selges eller byttes.

Bill.mrk. «Grovtagget» i dette blads eksp.

Søker br. og ubr. Falkland Islands (utg. 1932) (Michel nr. 59) og seinere.

Bill.mrk. «Falkland» i dette blads eksp.

Kjøper nr. 56 og massevarer stolpeskrift og antikva.

Ingeniør H. Bugge, Dramme.

Søker etter Nk. 1945 hovednr. prima br. nr. 23, 25, 26, 28, 29, 32—47, 90, 91, 93. Har i bytte bl. a. 4 bl. 86, 10 bl. 146, Polserie, halvark 176, 10 bl. 169, 10 bl. Tj. 8a, helark Tj. 24 alt ubr. samt 4 bl. P. 17 br. Skriftlig forslag til

Erik Sverre jr., Boks 15, Skøyen st.

Til salgs. Av min samling har jeg enno tilbake bedre merker fra Østerrike, Italia, Tsjekkoslovakia, Litauen, Romania, engelske kolonier.

Gunnar M. Grønvold, Boks 888, Oslo.

Jeg er kjøper av Borekpermer, inntil 5 stk.

Aase Hellberg, Wedel Jarlsbergs vei 23, Jar.

Jeg kjøper følgende norske frimerker på helt brev eller konvolutt: T-merker, portomerker, kronemerker samt alle øremerker før 1909 — også 10 øres. Tilbud med pris til

Advokat Kristian Fasting, Kristiansund N.

Ønsker prima ubrukte serier av Ibsen, Abel, Bjørnson og Holberg. — Kjøp eller bytte.

Hein Torgersen, Skogvn. 7, Oslo. Tlf. 48 768.

Kjøper følgende helark: Nr. 22b, 48b, 50b, 67, 73, 76, 85a, 86b, 92a, 102a, 107, 110 II a, 110 II b, 111, 112, 113, 168a, samt 96, 99, 100, 103, 104, 105, 109, 117 på gullig papir. Tj.m. nr. 6b, 12, 17. Return. 1 og 2. (Nk. 45.) Tilbud i dette blads eksp. mrk. «Helarksamling».

Horisontalt par 12 øre 1883 mattgrøn ubr., ekstra fine eksemplarer selges.

Bill.mrk. «Tilbud 1883» i dette blads eksp.

Kina luftp. 1932/37 55,—, Kina Thirfi 6 st. 12,—, Kina ny o.tr.ser. 10,—, Japan 2 års krig 2,50, Japan ny ser. 2,50, Japansk p. i Mongolia 2,50, Japansk p. i N.-Kina 10,—. — Monaco fyrster. 75,—. Selges eller byttes i norske merker.

OLAV DANIELSEN — Boks 9, Arendal

Ønsker Centraltrykkeriets og Knudsens merker 1893—98 (Nk. nr. 56—72) mot bytte i svenske merker eller andre aktuelle avrer.

Petterson

Boks 326, Arvidsjaur, SVERIGE

Abonnement

for året 1945

kan no tegnes på det svenske tidsskrift

NORDISK FILATELI

ved innbetaling av n. kr. 5,— til Norsk Filatelistisk Tidsskrift, Høvik.

Grip sjangsen, men gjør det allerede idag, så får De «Nordisk Filateli» sendt til Deres adresse direkte fra Stockholm.